

KÖZBESZERZÉSI HATÓSÁG
KÖZBESZERZÉSI DÖNTŐBIZOTTSÁG
1026 Budapest, Riadó u. 5.
Tel.: 06-1/882-8594
Elektronikus kapcsolattartás: kozbeszerzes.hu

Iktatószám: **D.419/27/2024**

A tanács tagjai: Dr. Kéri Krisztina közbeszerzési biztos, az eljáró tanács elnöke, Söpkéz Gusztávné közbeszerzési biztos, Dr. Petró Szilvia közbeszerzési biztos

A kérelmező: MÁTRA PARTY Kft.
(Budapest, Rege u. 8-10. 1. em. 25.)

A kérelmező képviselője: Dr. Kovátsits László ügyvéd
Dr. Kovátsits László Ügyvédi Iroda
(Budapest, Hold u. 15.)

Az ajánlatkérő: Budapesti Bajcsy-Zsilinszky Kórház és
Rendelőintézet
(Budapest, Maglódi út 89-91.)

Az ajánlatkérő képviselője: Dr. Ortutay Miklós Gyula
állami közbeszerzési szaktanácsadó

Az egyéb érdekelt: DELIREST Magyarország Kft.
(Budapest, Irinyi József u. 4-20. B épület, 5. em.)

Az egyéb érdekelt képviselője: Dr. Kiss Dávid András ügyvéd
Bán, S. Szabó, Rausch & Partners Ügyvédi Iroda
(Budapest, József nádor tér 5-6.)

A közbeszerzés tárgya, értéke: Élelmezési szolgáltatás és konyha üzemeltetés,
1.440.448.167.-Ft

Az eljárás EKR azonosítószáma: EKR002256812023

A Közbeszerzési Döntőbizottság (a továbbiakban: Döntőbizottság) a Közbeszerzési Hatóság nevében meghozta az alábbi

H A T Á R O Z A T-ot.

A Döntőbizottság a jogorvoslati kérelemnek helyt adva megállapítja, hogy az ajánlatkérő megsértette a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLIIII törvény (a továbbiakban: Kbt.) 73. § (1) bekezdés e) pontjára, a Kbt. 73. § (2) bekezdésére és a Kbt. 71. § (11) bekezdésére tekintettel a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdését.

A Döntőbizottság a határozatában megállapított jogsértésre tekintettel megsemmisíti az ajánlatkérő eljárást lezáró döntését, valamint az azt követően hozott valamennyi döntését.

A Döntőbizottság az ajánlatkérővel szemben 3.000.000.-Ft, azaz hárommillió forint bírságot szab ki.

A Döntőbizottság felhívja az ajánlatkérőt, hogy a bírság összegét a határozat kézbesítésétől számított 15 napon belül a Közbeszerzési Hatóság Magyar Államkincstárnál vezetett 10032000-01040360-00000000 számú központosított beszedési számlájára átutalással teljesítse.

A Döntőbizottság kötelezi az ajánlatkérőt, hogy a határozat kézbesítésétől számított 15 napon belül fizessen meg a kérelmező részére 300.000.-Ft, azaz háromszázezer forint igazgatási szolgáltatási díjat.

A Döntőbizottság felhívja a Közbeszerzési Hatóság Titkárságát, hogy a kérelmező számlájára a jelen határozat megküldésétől számított 8 napon belül utaljon vissza 6.902.241.-Ft, azaz hatmilliókilencszázkettőezer-kettőszáznegyvenegy forint igazgatási szolgáltatási díjat.

A jogorvoslati eljárás során felmerült további költségeiket az ügyfelek maguk viselik.

A határozat ellen fellebbezésnek nincs helye. A határozat ellen a Fővárosi Törvényszék előtt közigazgatási per indítható, a határozat kézbesítésétől számított tizenöt napon belül. A keresetlevelet a Fővárosi Törvényszékhez címezve, de kizárólag a Döntőbizottsághoz kell elektronikus úton benyújtani. A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására/közigazgatási cselekmény hatályosulására nincs halasztó hatálya. A jogi képviselővel eljáró fél, illetve a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezet kizárólag elektronikus úton nyújthatja be a keresetet.

INDOKOLÁS

A jogorvoslat alapjául szolgáló tényállás

1. Az ajánlatkérő a Kbt. Második Része – a Kbt. 81. § (1) bekezdése – szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított a bevezető részben megjelölt szolgáltatásmegrendelés tárgyában. Az ajánlati felhívás (a továbbiakban: felhívás) feladására 2024. április 11. napján került sor, mely az Európai Unió hivatalos lapjában a 2024/S 073-217778 közzétételi szám alatt, a Közbeszerzési Értesítő 2024/71 számában a KÉ-4997/2024 szám alatt 2024. április 12. napján jelent meg.

2. Az ajánlatkérőhöz 2024. április 23. napján – a tárgyi jogorvoslati eljárás szempontjából nem lényeges – kiegészítő tájékoztatáskérés érkezett, melyet az ajánlatkérő 2024. április 29. napján válaszolt meg, és melynek következtében az ajánlatkérő módosította a felhívás V.1.11) pontjában foglaltakat, mégpedig a "Mintaétlapok dietetikai minősége" (szakmai ajánlat) értékelési alszempontot, feloldva ezzel a közbeszerzési dokumentumok közötti ellentmondásokat. Mindezek mellett az ajánlatkérő a közbeszerzési dokumentumok részét képező Útmutatót is korrigálta.

3. Az ajánlatkérő a felhívás II.1.4) és II.2.4) pontjaiban a közbeszerzést az alábbiak szerint ismertette: „450 beteg (normál és diétás) és 140 fő alkalmazott étlap vagy menü (ezen feladat ellenértékének megfizetésére eltérő szabályok vonatkoznak) szerinti közétkeztetése, egyéni tálcás szállításhoz szükséges tárgyi és személyi feltételek biztosítása, 2595 m²-nyi konyha-étterem üzemeltetésével. Mennyiség eltérés az adagszámok (450+140 fő) tekintetében: +15/-15%. A részletes műszaki leírás és részletes feltételrendszer a felhívást kiegészítő további közbeszerzési dokumentumokban került meghatározásra.”

4. Az ajánlatkérő a felhívás II.2.5) pontjában az ajánlatokat a Kbt. 76. § (2) bekezdés c) pontja szerint legjobb ár-érték arányt megjelenítő szempont szerint kívánta értékelni.

Az ajánlatkérő az árszempont tekintetében két megbontást tett (6.1. beteg ételmezés nettó Ft/ételmezési nap /fő; 6.2. alkalmazotti menü nettó Ft/ebéd), melyet 68 és 2 súlyszámmal kívánt értékelni.

Az ajánlatkérő az ár értékelési szempont mellett minőségi szempontként az alábbiakat kívánta értékelni:

1. Mintaétlapok dietetikai minősége (18 súlyszám)
2. Annak vállalása, hogy Nyertes Ajánlattevő a táplálkozás-egészségügyi előírásokról szóló rendelet előírásaiban foglalt gyakoriságon felül szolgáltat zöldséget, gyümölcsöt [IgenNem] (3 súlyszám)
3. Annak vállalása, hogy Nyertes Ajánlattevő a táplálkozás-egészségügyi előírásokról szóló rendelet előírásaiban foglalt gyakoriságon felül szolgáltat teljes kiőrlésű gabona alapú ételmezést [Igen-Nem] (3 súlyszám)
4. Valamennyi beszerzett termék összértékéből a közétkeztetési rövid ellátási láncban beszerzett termékek és helyi ételmezés termékek összesített aránya vonatkozásban meghatározott 80 % aránynál kedvezőbb (nagyobb) arányú vállalás (%-ban megadva; min. 0 %, max. 20 %) [%] (3 súlyszám)
5. Fogyasztói visszajelzési rendszerek bevezetésének vállalása, a szolgáltatást igénybe vevőnek dokumentált módon véleménynyilvánításra, visszajelzésre van lehetősége [Igen-Nem] (3 súlyszám)

5. Az ajánlatkérő a felhívás IV.1.11) pontjában az értékelés tekintetében (az odaítélési eljárás fő jellemzői) az alábbiakat határozta meg:

„A közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Kbt. 76. § (2) bekezdés c) pontja alapján a legjobb ár-érték arányt tartalmazó ajánlat kiválasztása. A kiosztható pontszámok: 0-100.

a) Az 1. értékelési szempont esetén „A Közbeszerzési Hatóság útmutatója a nyertes ajánlattevő kiválasztására szolgáló értékelési szempontrendszer alkalmazásáról” (2020. március 25-i (KÉ 2020. évi 60. szám)) 1. sz. melléklet „B. Az abszolút értékelési módszerek” pont szerinti pontozás alkalmazandó, ahol az ajánlatkérő az egyes ajánlati elemekhez közvetlenül rendeli hozzá az előre meghatározott pontszámot. Ajánlatkérő a benyújtott szakmai ajánlatokat az alábbiak szerint értékeli, a pontkiosztás módszerével, ahol az „igen” válasz 3,5 pontot (az első szempontnál „20 napos mintaétlap normál, ebéd, őszi időszakra” 5,5 pontot, míg a „nem” válasz 0 pontot ér. A szakmai ajánlat értékelési szempontjai:

- 20 napos mintaétlap normál, ebéd, őszi időszakra,
- 20 napos mintaétlap könnyű-vegyes, egésznapos, négyszeri étkezéssel, téli időszakra
- A mintaétlapokon feltüntetve minden étkezés energia- (kcal), fehérje- (g), zsír- (g), telített zsírsav- (g), szénhidrát- (g), cukor- (g) és számított sótartalma (g)
- A mintaétlapokon feltüntetve minden étkezés az ételmezések jelöléséről szóló miniszteri rendeletben meghatározott allergén összetevője
- A mintaétlapokhoz tartozó 10 személyes nyersanyag-kiszabások étkezésenkénti bontásban
- A mintaétlapokhoz tartozó 10 személyes nyersanyag-kiszabások a teljes időszakra összesítve - A mintaétlapok által biztosított étrend kétszer tíz ételmezési napra vonatkozó változatossági mutató
- A mintaétlapok által biztosított étrend tíz ételmezési napra vonatkozó, az ételmezésekre, ételmezercsoportokra vonatkozó gyakoriságát bemutató táblázat
- A mintaétlapok által biztosított étrend 10 napra számított összesített energia- (kJ; kcal), fehérje- (g), zsír- (g; en%), telített zsírsavtartalom (g), hozzáadott cukor- (en%) és

számított sótartalom (g) kimutatása

- A mintaétlapok által biztosított étrend napi bontásban feltüntetett energiaértékeket és a számított sótartalmat tartalmazó kimutatása
  - Ajánlattevő nyilatkozata, mely szerint vállalja, hogy a szerződés hatálya alatti teljesítésének alapja a becsatolt vagy azzal egyenértékű mintaétrend lesz, amelyek a megajánlott árak és minőség mellett kerülnek megvalósításra a szerződés időtartama alatt.
  - Napi négyszeri étkezés szolgáltatása esetén az előírt napi energiaszükséglet 100 %-a három főés egy kísétkeztetéssel
  - Napi egyszeri étkezés szolgáltatása esetén az előírt napi energiaszükséglet 35 %-a egy ebédrel - Az étrend minden főétkezése komplett
  - Az étrendben naponta négy adag zöldség – ide nem értve a burgonyát – vagy gyümölcs, ezekből legalább egy adag nyers formában
  - A mintaétlap megfelel a közétkeztetésre vonatkozó táplálkozás-egészségügyi előírásokról szóló, hatályos 37/2014. (IV.30.) EMMI rendeletnek
  - Az étrend jellege megfelel az étkeztetett korcsoportoknak
  - Az étrend az idénynek megfelelő
  - Az étrend változatos: nyersanyag felhasználásban, készítési módban, ízben, színben, halmazállapotban
  - Az italként kínált tej további, hozzáadott cukrot nem tartalmaz
  - A kereskedelmi forgalomból vásárolt ízesített tejkészítmények további, hozzáadott cukrot nem tartalmaznak
  - Az ételkészítéshez felhasznált tej zsírtartalma 1,5%-os
  - Az étrendben zöldségköret vagy sűrített főzelék, rakott vagy csőbensült zöldség – burgonya kivételével – ötnaponta minimum 2 alkalommal szerepel ebéd részeként
  - Az étrendben ötnaponta 1-szer rizs és 1-szer tésztaféleség (köret, illetve édes második) szerepel ebéd részeként - A mintaétrenden belül ugyanaz az étel csak egyszer szerepel
  - Az étrendben 10 egymást követő napon nem ismétlődnek azonos, jellemző alapanyagokból készült ételek (kivéve: friss kerti vetemények, gyümölcsök, kenyerek, pékáruk és péksütemények, húsok
  - Az étrend tükrözi az egészséges táplálkozás irányelveit és a korszerű konyhatechnológia alkalmazását
  - A kiszabott mennyiségeknek adagolhatók, vagyis legfeljebb egytizedes mértékűek.
- b) A 2-3. és 5. értékelési szempont esetén „A Közbeszerzési Hatóság útmutatója a nyertes ajánlattevő kiválasztására szolgáló értékelési szempontrendszer alkalmazásáról” (2020. március 25-i (KÉ 2020. évi 60. szám)) 1. sz. melléklet „B. Az abszolút értékelési módszerek” pont szerinti pontozás alkalmazandó, ahol az ajánlatkérő az egyes ajánlati elemekhez közvetlenül rendeli hozzá az előre meghatározott pontszámot.
- c) A 4. értékelési szempont esetén „A Közbeszerzési Hatóság útmutatója a nyertes ajánlattevő kiválasztására szolgáló értékelési szempontrendszer alkalmazásáról” (2020. március 25-i (KÉ 2020. évi 60. szám)) 1. sz. melléklet ab) pontja szerinti egyenes arányosítás képlete alkalmazandó.
- A 6. értékelési szempont (és annak alszempontjai) esetén „A Közbeszerzési Hatóság útmutatója a nyertes ajánlattevő kiválasztására szolgáló értékelési szempontrendszer alkalmazásáról” (2020. március 25-i (KÉ 2020. évi 60. szám)) 1. sz. melléklet „A. A relatív értékelési módszerek” 1.aa) pont szerinti fordított arányosítás képlete alkalmazandó azzal, hogy a pontszámok megállapítása alszempontonként külön-külön történik.
- További részletek a közbeszerzési dokumentumokban.”

6. Az ajánlatkérő a felhívás II.2.7) pontjában a szerződés időtartamát 24 hónapban jelölte meg. Az ajánlatkérő a felhívás II.2.12) pontjában rögzítette, hogy a közbeszerzés nem európai uniós alapokból finanszírozott projekt, illetve a jogorvoslati eljárás során úgy nyilatkozott, hogy a beszerzés saját forrásból finanszírozott.

7. Az ajánlatkérő a felhívás II.2.14) pontjában a további információk körében a vonatkozó jogszabályi előírások körében az alábbi jogszabályokat jelölte meg:

37/2014. (IV. 30.) EMMI rendelet a közétkeztetésre vonatkozó táplálkozás-egészségügyi előírásokról;

1997. évi CLIV. törvény az egészségügyről;

2008. évi XLVI. törvény az élelmiszerláncról és a hatósági felügyeletéről;

96/2003. (VII.14.) Korm. rendelet az egészségügyi szolgáltatások gyakorlásának általános feltételeiről, valamint a működési engedélyezési eljárásról;

60/2003. (X.20.) ESzCsM. rendelet az egészségügyi szolgáltatások nyújtásához szükséges szakmai minimumfeltételekről;

676/2020. (XII.28.) Korm. rendet a közétkeztetés tárgyú közbeszerzések tekintetében alkalmazandó eljárások sajátos szabályairól.

Mindezek mellett az ajánlatkérő rögzítette, hogy „a mennyiség rovatban 450 fő élelmezése értendő, a kiválasztható mértékegységek között nem szerepel a "fő", ezért kerül így megjelölésre.”

8. Az ajánlatkérő a felhívás VI.3) pontjának 31. alpontja alatt az alábbiakat rögzítette:

„AK a szerződés teljesítési feltételként írja elő a 676/2020. (XII. 28.) Korm. rendelet 4. § (2) bekezdés b) pontja szerint azt, hogy a szolgáltatás teljesítése során a beszerzett termékek összértékének legalább 80 %-arányban a közétkeztetési rövid ellátási láncban beszerzett termékeknek és helyi élelmiszer terméknek kell minősülnie. Rövid ellátási láncban beszerzett terméknel, illetve a helyi élelmiszer termékek minősül a 676/2020. (XII. 28.) Korm. rendelet 2. § b) és d) pontja szerinti fogalom, figyelemmel az e) pontban foglaltakra is.”

9. Az ajánlatkérő „Útmutató” elnevezés alatt közbeszerzési dokumentációt (a továbbiakban: dokumentáció) is készített, melynek 2. oldalán az alábbiakat rögzítette: „amennyiben jelen dokumentum bármely rendelkezése és az eljárást megindító felhívás bármely rendelkezése között ellentmondás lenne, úgy minden esetben az eljárást megindító felhívás tekintendő irányadónak.” Mindezek mellett a dokumentáció V. fejezetében az értékelés módszere tekintetében a 4. értékelési szempont tekintetében a felhívásban már közöltek mellett az alábbiakat is rögzítette: „a nagyobb megajánlás magasabb pontot kap, azonban a 20 % feletti megajánlás esetén nem jár többlet pont. A többletvállalást nem tartalmazó (0 %) ajánlat 0 pontot kap (tehát ettől érvénytelenné nem válik az ajánlat).”

10. Az ajánlatkérő a fentiek mellett a közbeszerzési dokumentumok részét képező szerződéstervezet 6.27. pontjában (a jogok és kötelezettségek között) az alábbiakat rögzítette: „Vállalkozó vállalja, hogy az ajánlatában megajánlottak szerint valamennyi beszerzett termék összértékéből legalább .... % – de minimum 80 % – arányban a közétkeztetési rövid ellátási láncban beszerzett termékeket és helyi élelmiszer termékeket használ. Rövid ellátási láncban beszerzett terméknek, illetve a helyi élelmiszer termékek minősül a 676/2020. (XII. 28.) Korm. rendelet 2. § b) és d) pontja szerinti fogalom, figyelemmel az e) pontban foglaltakra is.”

11. A 2024. május 24. napján tartott bontásról felvett jegyzőkönyv tanúsága szerint a tárgyi eljárásban három ajánlat érkezett. Az ajánlatkérő, a jegyzőkönyvben azt a tájékoztatást adta, hogy a jelen eljárás során rendelkezésre álló anyagi fedezet összeg nettó 1.440.448.167.-Ft. A kérelmező és az egyéb érdekelt az alábbi megajánlásokat tette:

A kérelmező:

2. Annak vállalása, hogy Nyertes Ajánlattevő a táplálkozás-egészségügyi előírásokról szóló rendelet előírásaiban foglalt gyakoriságon felül szolgáltat zöldséget, gyümölcsöt [Igen-Nem]: Igen
3. Annak vállalása, hogy Nyertes Ajánlattevő a táplálkozás-egészségügyi előírásokról szóló rendelet előírásaiban foglalt gyakoriságon felül szolgáltat teljes kiőrlésű gabona alapú élelmiszert [IgenNem]: Igen
4. Valamennyi beszerzett termék összértékéből a közétkeztetési rövid ellátási láncban beszerzett termékek és helyi élelmiszer termékek összesített aránya vonatkozásban meghatározott 80 % aránynál kedvezőbb (nagyobb) arányú vállalás: 0
5. Fogyasztói visszajelzési rendszerek bevezetésének vállalása, a szolgáltatást igénybe vevőnek dokumentált módon véleménynyilvánításra, visszajelzésre van lehetősége [Igen-Nem]: Igen
- 6.1. Beteg étellemezés nettó Ft/étellemezési nap/fő: 4 095
- 6.2. Alkalmazotti menü nettó Ft/ebéd: 1 390

Az egyéb érdekelt:

2. Annak vállalása, hogy Nyertes Ajánlattevő a táplálkozás-egészségügyi előírásokról szóló rendelet előírásaiban foglalt gyakoriságon felül szolgáltat zöldséget, gyümölcsöt [Igen-Nem]: Igen
3. Annak vállalása, hogy Nyertes Ajánlattevő a táplálkozás-egészségügyi előírásokról szóló rendelet előírásaiban foglalt gyakoriságon felül szolgáltat teljes kiőrlésű gabona alapú élelmiszert [IgenNem]: Igen
4. Valamennyi beszerzett termék összértékéből a közétkeztetési rövid ellátási láncban beszerzett termékek és helyi élelmiszer termékek összesített aránya vonatkozásban meghatározott 80 % aránynál kedvezőbb (nagyobb) arányú vállalás: 86
5. Fogyasztói visszajelzési rendszerek bevezetésének vállalása, a szolgáltatást igénybe vevőnek dokumentált módon véleménynyilvánításra, visszajelzésre van lehetősége [Igen-Nem]: Igen
- 6.1. Beteg étellemezés nettó Ft/étellemezési nap/fő: 2 990
- 6.2. Alkalmazotti menü nettó Ft/ebéd: 780

12. Az ajánlatkérő az ajánlatok vonatkozásában 2024. május 29. napján előbb hiánypótlási felhívást bocsátott ki, majd 2024. június 10. napján felkérte a kérelmezőt és az egyéb érdekeltet a Kbt. 69. § (4) bekezdése szerinti igazolások benyújtására. Az ajánlatkérő az eljárást lezáró döntését (összegezés) végül 2024. június 17. napján küldte meg az ajánlattevők részére, melynek tanúsága szerint az eljárás nyertes ajánlattevője (9622 ponttal) az egyéb érdekelt, míg a nyertes ajánlattevőt követő legkedvezőbb ajánlattevője (7462,31 ponttal) a kérelmező lett. Az ajánlatkérő az egyéb érdekelt tekintetében a 4. értékelési szempont tekintetében az alábbi pontszámot rögzítette: „3/100/300.”

13. A kérelmező az ajánlatkérői döntéssel szemben 2024. június 19. napján előzetes vitarendezési kérelmet terjesztett elő, figyelemmel arra, hogy az egyéb érdekelt a 4. értékelési szempontra 86 %-os megajánlást tett. E körben hivatkozta a felhívás II.2.14) pontját, V.1.10) pontját, illetve VI.3) pontjának 31. alpontját és rámutatott arra, hogy az egyéb érdekelti megajánlás nem helyes. Ugyanis a felolvasólapon fellelhető 86 %-os megajánlás azt jelenti, hogy az egyéb érdekeltnek 80 % + 86 %-ban (azaz összesen 166 %-ban) kellene a rövid ellátási láncban beszereznie a termékeket azok értéke alapján, mely nem lehetséges. A beszerzett termék összértékénél egy azon belül kisebb halmazz jelentő (rövid ellátási láncból származó) termékkör összértéke nem lehet magasabb, azaz a megajánlás teljesíthető maximuma 100% lehet, így legfeljebb 20 %-os többlett megajánlás értelmezhető. Meglátása szerinti azzal, hogy az ajánlatkérő az egyéb érdekelti megajánlást 80 % + 86 %-ként azonosította, alátámasztja, hogy az egyéb érdekelt részére a lehetséges pontszám maximumát osztotta ki. Álláspontja szerint annak ténye, hogy az ajánlatkérő kizárólag a 20 % értékű többletmegajánlást jutalmazhatja többletponttal, nem változtat azon a körülményen, hogy az egyéb érdekelti vállalat és így szerződéses kötelezettsége 166 %, azaz valamennyi beszerzett termék összértékét meghaladó mértékben kell közétkeztetési rövid ellátási láncból beszereznie, mely nyilvánvalóan nem lehetséges. Minderre tekintettel kérte a nyertes egyéb érdekelti ajánlat érvénytelenségének megállapítását és a kérelmezőt megtenni az eljárás nyertesévé.

14. A kérelmező az előzetes vitarendezési kérelmét követően 2024. június 19. napján iratbetekintési kérelmet terjesztett elő, melynek keretében az egyéb érdekelt szakmai ajánlatába – azon belül is a szolgáltatási tervbe (élelmiszerbiztonsági kézikönyv), mintaátlapokba, illetve a kalkulációs lapba – kért betekintést. E körben előadta, hogy arról kíván információt szerezni, hogy az egyéb érdekelt miként ajánlhatott meg a beszerzett termékek összértékéből a közétkeztetési rövid ellátási láncban beszerzett termékek és helyi élelmiszer termékek összesített aránya vonatkozásában meghatározott 80 % aránynál kedvezőbb arányú vállalat. Továbbá kitért arra, hogy álláspontja szerint az egyéb érdekelt ajánlata kirívóan alacsony ellenszolgáltatást tartalmaz, így arról is információt kíván szerezni, hogy a kalkulációs lapon miként vezette le árait, melyekkel a megrendelt szolgáltatás a megfelelő és az elvárt minőségben és mennyiségben teljesíthető. Mindezek kapcsán feltételezett jogsértések okán kívánta a mintaátlapokat is megtekinteni, hogy azok ténylegesen megfelelnek-e a jogszabályi és az ajánlatkérői elvárásoknak, és sem összetételében, sem mennyiségében nem térnek el az elvárásoktól negatív irányba. Az iratbetekintésre 2024. június 21. napján sor került.

15. Az ajánlatkérő a fentieket követően 2024. június 21. napján – 2024. június 24. nap 16:00 órai teljesítési határidővel – a Kbt. 72. § (7) bekezdésének alkalmazásával indokoláskérésre hívta fel az egyéb érdekelt a tekintetben, hogy a felhívás II.2.5) pontjában, a VI.3) pontjának 31. alpontjában, valamint a dokumentáció V. fejezetében közöltek alapján a 4. értékelési résszempont tekintetében közölt 86 %-os vállalat miként teljesíthető.

16. Az egyéb érdekelt határidőben megadta felvilágosítását. Elsődlegesen megjegyzete, hogy álláspontja szerint a Kbt. 72. § (7) bekezdése nem alkalmazandó, hiszen az egyéb érdekelt nem teljesíthetetlen kötelezettségvállalást, hanem a felolvasólapon egyértelműen feloldható elírást tartalmaz. Kiemelte, hogy az egyéb érdekelt a felolvasólapon 86 %-ot tüntetett fel a vitatott költségelem tekintetében, ugyanakkor megajánlása a kötelező 80 % feletti 6 %-ra irányult, azonban a felolvasólapon – adminisztrációs hiba okán – a teljes vállalat

került beírásra (melyet vélelmez, hogy az előzetes vitarendezési kérelem benyújtásáig az ajánlatkérő számára is egyértelmű volt, hiszen értékelte az egyéb érdekelt ajánlatát). Egyetértett a kérelmezővel abban, hogy 100 % feletti KREL érték nem létezik, nem érhető el, hiszen ez esetben valamennyi beszerzett termék összértékét meghaladó mértékben szükséges rövid ellátási láncból beszerezni a termékeket, mely nyilvánvalóan lehetetlen. Ebből adódóan sem alkalmazható jelen esetben a Kbt. 72. § (7) bekezdése, hiszen az egyéb érdekelti megajánlás nem teljesíthetetlen vállalásnak minősül – erre maga a kérelmező sem hivatkozik –, hanem bármely 100 % feletti KREL érték objektíve lehetetlen, nem létező. Minderre tekintettel kérte, hogy az ajánlatkérő a 80 % feletti 6 %-ot vegye figyelembe a 4. értékelési szempont tekintetében.

Felhívta arra a figyelmet, hogy a felolvasólapnak nincs kitüntetett szerepe az ajánlat egyéb részéhez képest, melynek körében a D.213/20/2023. számú döntőbizottsági határozatra hivatkozott. Meglátása szerint amennyiben a Kbt. 68. § (4) bekezdése szerinti adatok az ajánlat egyéb részéből, vagy objektív axiómákból megállapíthatók, a felolvasólap hiánypótlás keretében is módosítható, pontosítható. Így a felolvasólapon szereplő értékelési szempont téves kitöltése önmagában nem eredményezhet érvénytelenséget abban az esetben, amennyiben az értékeléssel összefüggő megajánlás teljeskörű és objektíve megállapítható az adott értékelési szempont jellegére, az objektíve lehetséges megajánlások korlátaira tekintettel. E körben utalt a Kúria 2015.EI.II.JGY.E.1.1. számú jogegységi határozatában foglaltakra, valamint a Fővárosi Törvényszék 104.K.702.066/2020/12. és 103.K.705.108/2020/10. számú ítéletében foglaltakra. Végezetül pedig arra is utalt, hogy meglátása szerint a kérelmező előzetes vitarendezési kérelme elkésett, hiszen a kérelmező az egyéb érdekelti megajánlásról már a bontási jegyzőkönyvből értesült, majd pedig a Kbt. 69. § (4) bekezdése szerinti igazolások bekérésekor érzékelnie kellett azt, hogy a vitatottak tekintetében hiánypótlás vagy felvilágosításkérés kibocsátásra nem került sor. Mivel az ajánlatkérő az igazolási szakaszban a megajánlások teljesíthetőségét már nem vizsgálja, így a kérelmező már nem számíthatott arra, hogy az eljárás ezen szakaszában a feltételezett okból az egyéb érdekelti ajánlat érvénytelenítésére sor kerül.

17. Az ajánlatkérő 2024. június 24. napján – 2024. június 25. nap 16:00 órai teljesítési határidővel – a Kbt. 71. § (11) bekezdésének alkalmazásával számítási hiba javítására hívta fel az egyéb érdekeltet a 4. értékelési szempont tekintetében, és kérte, hogy a felolvasólapot a feltüntetett 86 %-ot 6 %-ra javítsa. Az egyéb érdekelt a felolvasólapot az EKR felületén a megadott határidőn belül javította.

18. Az ajánlatkérő a kérelmező előzetes vitarendezési kérelmét 2024. június 25. napján válaszolta meg, melynek körében az ajánlattevők tudtára adta, hogy kizárólag a kérelmező által vitatottak tekintetében folytatott le vizsgálatot.

Az ajánlatkérő hivatkozva a felhívás VI. 3) pontjának 31. alpontjában foglaltakra, a felhívás II.2.5) pontjában, valamint a dokumentáció V. fejezetében foglaltakra rámutatott arra, hogy az ajánlatkérő nem tett olyan előírást, miszerint a 20 % feletti megajánlás esetén az ajánlat automatikusan érvénytelenné válna, a 20 %-os küszöbértékhez kizárólag pontszámmaximumot kötött. Meglátása szerint a kérelmező is tisztában van azzal, hogy a vitatott értékelési szempont sajátosságára tekintettel 100 % a termékek összértéke, így a 100 %-ot meghaladó mértékben nem lehetséges közétkeztetési rövid ellátási láncba történő beszerzést eszközölni. A tekintetben, hogy a kérelmező által vitatottak végett az ajánlat érvénytelen lenne, rögzítette, hogy az ajánlatkérő az egyéb érdekeltet indokolásadásra hívta fel, melyre az egyéb érdekelt részletes felvilágosítást adott. Mindebből pedig látható, hogy mind a kérelmező, mind az ajánlatkérő előadása egy irányba mutat: az érdekelt szándéka kétség kívül arra irányult, hogy szerződés teljesítése során 86 %-os KREL értéket teljesítsen;

ugyanakkor a 86 %-os érték megadása során nem a vállalás 80 % fölötti értéket (azaz a 6 %-ot), hanem annak abszolút értékét (azaz 86 %) jelölte meg. Álláspontja szerint a jogkérdés így nem a vállalás teljesíthetőségének vizsgálata, hanem az, hogy a Kbt. alapelveivel és tételes rendelkezéseivel összeegyeztethető-e az, amennyiben egy logikailag és értelemszerűen egyértelműen levezethető szövegértelmezési hiba miatt kerül egy ajánlat érvénytelenítésre. Az ajánlatkérő e körben kiemelte, hogy a kérelmező a 4. részszempontra 0 % többletajanlatot tett és amennyiben az egyéb érdekelt ajánlata a 4. értékelési részszempont tekintetében 6 %-os érték alapján kerül értékelésre, úgy abban az esetben sem változik az eljárás eredménye. E tekintetben a Fővárosi Törvényszék 103.K.705.108/2020/10. számú ítéletében foglaltakra hivatkozott, ahogy a tekintetben is, hogy a felolvasólapon szereplő ellentmondás tekintetében helye van eljárási cselekmény lefolytatásának. Mindezek mellett hivatkozva a D.559/14/2019. számú döntőbizottsági határozatban foglaltakra is kiemelte, hogy meglátása szerint nem megalapozott a kérelmező azon véleménye, miszerint a felolvasólapon feltüntetett érték az eljárás keretében nem korrigálható és automatikusan az ajánlat érvénytelenségét eredményezné. Az ajánlatkérő mindezen indokok alapján a kérelmező előzetes vitarendezési kérelmét elutasította.

19. A kérelmező 2024. június 24. napján további előzetes vitarendezési kérelmet terjesztett elő, mely a tárgyi jogorvoslati eljárás tekintetében relevanciával nem bírt. Miután az ajánlatkérő ezen kérelem hatására is eljárási cselekményt tett (2024. június 25. napján hiánypótlási felhívást bocsátott ki mind az egyéb érdekelt, mind a kérelmező tekintetében) és a kérelmező előzetes vitarendezését 2024. július 2. napján elutasította, 2024. július 3. napján megküldte az eljárás ajánlattevői részére a módosított összegezését. Ennek tanúsága szerint az eljárás nyertes ajánlattevője továbbra is (9412 ponttal) az egyéb érdekelt volt, a nyertes ajánlattevőt követő legkedvezőbb ajánlattevője (7462,31 ponttal) pedig a kérelmező maradt. Az ajánlatkérő az egyéb érdekelt tekintetében a 4. értékelési szempont tekintetében az alábbi (módosított) pontszámot rögzítette: „3/30/90.”

A jogorvoslati kérelem és a kérelmező nyilatkozatai

20. A kérelmező az előzetes vitarendezési kérelem elutasítását követően 2024. július 3. napján három kérelmi elemet tartalmazó jogorvoslati kérelmet nyújtott be a Döntőbizottsághoz a Kbt. 73. § (2) bekezdésének, a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontjának, valamint a Kbt. 71. § (11) bekezdésének megsértése okán. A kérelmező jogorvoslati kérelmében a feltételezett jogsértés megállapítására tekintettel kérte az ajánlatkérő jogsértőnek vélt döntésének, valamint az azt követő eljárási cselekmények megsemmisítését. A kérelmező tudomásszerzés időpontjaként az előzetes vitarendezési kérelmére adott ajánlatkérői válaszadás napját (2024. június 25.) jelölte meg, míg a jogsértő esemény megtörténtének az időpontját 2024. június 17. napjában (alap összegezés megküldése), valamint 2024. június 24. napjában (számítási hiba felhívása) jelölte meg.

21. A kérelmező az első kérelmi elem tekintetében felhívta arra a figyelmet, hogy az ajánlatkérő a felhívásban azt követelte meg, hogy a szolgáltatás teljesítése során a beszerzett termékek összértékének legalább 80 % arányban a közétkeztetési rövid ellátási láncba beszerzett terméknek és helyi élelmiszer terméknek kell minősülnie. Ebből adódóan a 4. értékelési szempont kapcsán az ajánlatkérő a 80 % feletti értékre kért ajánlatot, melynek legkedvezőbb mértéke 20 % lehet. Álláspontja szerint amennyiben az ajánlatkérő nem a 80 %-ot meghaladó értékre, hanem a teljes, azaz valamennyi beszerzett termék összesített arányára kért volna ajánlatot, úgy a megajánlható minimum értéket nem 0 %-ban, hanem 80 %-ban határozta volna meg. Mindezzel szemben az egyéb érdekelt a vitatott értékelési

szempont tekintetében 86 %-ra tett megajánlást, így a felolvasólapon azt vállalta, hogy valamennyi beszerzett termék összértékéből a közétkeztetési rövid ellátási láncba beszerzett terméknek és helyi élelmiszer terméknek összesített aránya 80 % + 86 %, azaz 166 %. Ugyanakkor mivel a 20%-ot meghaladó (azaz a 100 %-ot meghaladó) vállalás lehetetlen, így az ilyen megajánlást tartalmazó ajánlat a Kbt. 73. § (2) bekezdése alapján érvénytelen. Meglátása szerint az ajánlatkérő az előzetes vitarendezési kérelemre adott válaszában sem vitatta, hogy a 80 %-ot meghaladó többletmegajánlást várja el, így azt, hogy a matematikailag értelmezhető tartomány 0-20% közé esik. Illetve habár ajánlatkérő a válaszában arra hivatkozik, hogy a 20 % feletti megajánlásokhoz érvénytelenséget nem rendelt, maga nyilatkozta le, hogy a vitatott értékelési szempont sajátosságára tekintettel 100 % a beszerzett termék összértéke, így az e %-ot meghaladó mértékben nem lehetséges. Ebből eredően a 20 % feletti megajánlást tartalmazó vállalás teljesíthetetlen, mely az ajánlatkérő által is elismert olyan axióma, melynek a dokumentációban történő külön kifejtése nem szükséges. Minderre tekintettel állította az ajánlatkérő Kbt. 73. § (2) bekezdése általi megsértését.

22. A kérelmező a második kérelmi elem körében kiemelte, hogy az ajánlatkérő a Kbt. 80. § (4) bekezdésének alkalmazásával az előzetes vitarendezési kérelem nyomán – felismerve a jogsértést – a Kbt. 71. §-a és a Kbt. 72. §-a szerinti eljárási cselekményeket alkalmazta, mellyel álláspontja szerint az ajánlatkérő elismerte, hogy az egyéb érdekelt 4. értékelési szempontra tett teljesíthetetlen vállalása önmagában jogsértő. Idézve az egyéb érdekelt felvilágosításadását rámutatott arra, hogy az egyéb érdekelt úgy nyilatkozott, hogy a felolvasólap „adminisztrációs elírást” tartalmaz. Ezzel kapcsolatosan ugyanakkor felhívta arra a figyelmet, hogy az egyéb érdekelti ajánlatban nincs olyan dokumentum, nyilatkozat vagy akár számítás, mely utalna arra, hogy a felolvasólap „adminisztrációs elírás”-t tartalmazna. Az ajánlatban kizárólag a felolvasólapon került megadásra a beszerzett termékek összértékéből a közétkeztetés rövid ellátási láncba beszerzett termékek és helyi élelmiszer termékek összesített aránya vonatkozásában meghatározott 80 % aránynál kedvezőbb (nagyobb) arányú vállalás, mely az egyéb érdekelt esetében vitathatatlanul 86 % volt. Mindemellett kiemelte, hogy a Kbt. sem tartalmaz olyan előírást, hogy pusztán „adminisztrációs elírás”-ra hivatkozásul a kizárólag a felolvasólapon feltüntetett vállalás módosítható lenne, különösen úgy, hogy a felolvasólapon tett vállalással ellentmondó nyilatkozat, dokumentum az ajánlat részeként nem került benyújtásra. Felhívta arra is a figyelmet, hogy az egyéb érdekelt felvilágosításában maga nyilatkozott akként, hogy „nem az ajánlatkérő kérésének megfelelő formai követelménynek megfelelően” tette meg vállalását.

A kérelmező hangsúlyozta, hogy az ajánlatkérő olyan értékelési szempontot alkalmaz, mely alatt kizárólag a legfeljebb 20% értékű megajánlás értelmezhető, mely matematikailag nem tekinthető formai előírásnak. Ugyanis az ajánlatkérő magának az értékelési szempontnak az elnevezésével, valamint azzal, hogy a Kbt. 77. § (1) bekezdése szerint 0-20 % között határozat meg az értékelés során figyelembe veendő minimális és maximális értéket, meghatározta azt is, hogy a 0 %-nál alacsonyabb megajánlás érvénytelen és a 20 % feletti megajánlás teljesíthetetlen. Ez azonban semmiképpen sem tekintendő formai követelménynek. Maga az egyéb érdekelt is úgy nyilatkozott, hogy „bármely 100% feletti KREL érték objektíve lehetetlen, nem létező, nem értelmezhető”, mellyel a kérelmező is egyetért, ugyanakkor az egyéb érdekelt erre az általa is értelmezhetetlen értékre tett ajánlatot és állít „adminisztrációs elírást”, majd felvilágosításában közli, hogy a 80%-ot meghaladó 6%-os mértéket kéri, hogy az ajánlatkérő figyelembe vegye. Így mivel a valós megajánlás 86% volt, ezzel ellentétes dokumentumot, nyilatkozatot, számítást azt ajánlat nem tartalmazott, kizárólag az összegezés után a Kbt. 80. § (4) bekezdésére tekintettel kért felvilágosításra adta elő az egyéb érdekelt, hogy az ajánlatkérő a 4. értékelési szempontnál ne a 86 %-os megajánlást, hanem a 6%-ot vegye figyelembe, az egyéb érdekelt módosította a

felolvasólapon tett – az általa és az ajánlatkérő által is elismert – teljesíthetetlen, lehetetlen vállalatot egyéb teljesíthető, megajánlható vállalatokra.

A kérelmező hivatkozott a Kbt. 71. § (8) bekezdés b) pontjában foglaltakra és kiemelte, hogy az ajánlatkérő a 4. értékelési szempont körében az általa lényegesnek tartott szempontra kért úgy ajánlatot, hogy a minél magasabb megajánlást tartott lényegesnek. Ebből eredően az erre az értékre adott megajánlás módosítása nem tekinthető nem jelentős, egyedi részletkérdésnek, így a vitatott értékelési szempont kapcsán a felolvasólapon tett megajánlás hiánypótlás vagy felvilágosítás megadása során nem javítható. Az, hogy az ajánlatkérő a 86%-os megajánlást vette figyelembe alátámasztja, hogy az értékelés során – hiszen első körben maximális pontot osztott ki – a 86 %-ot vette figyelembe. Az egyéb érdekelt szándéka így kizárólag az összegezést követően, a Kbt. 80. § (4) bekezdésére tekintettel intézett felvilágosításkérésre adott válaszban került kifejtésre, ugyanakkor az ajánlat erre utaló dokumentumot nem tartalmazott.

A kérelmező hivatkozott arra is, hogy az ajánlatkérő az előzetes vitarendezésre adott válaszában az egyéb érdekelt vállalatát „logikailag és életszerűtlen egyértelműen levezethető szövegértelmezési hiba”-ként azonosította. E körben felhívta arra a figyelmet, hogy az ajánlatkérő a Kbt. 69. § (1) bekezdése alapján az ajánlatot kell vizsgálnia, az abban foglalt dokumentumok tartalmát kell mérlegelnie és azok alapján eljárási cselekményt foganatosítania. Ugyanakkor a felolvasólapon tett vállalatot nem módosíthatja akkor sem, ha meglátása szerint az nem logikus vagy akár ismerté válik számára egy ajánlattevői „szövegértelmezési hiba.” Ez esetben is kizárólag a Kbt.-ben foglalt bírálati cselekmény hajtható végre, illetve az ajánlat tartalma is kizárólag a Kbt.-ben foglalt körülmények esetében változhat. A Kbt. alapján azonban nem módosulhat az ajánlat kizárólag arra tekintettel, ha az logikailag és életszerűen levezethető szövegértelmezési hibát tartalmaz. E körben pedig nincs relevanciája a kérelmező ajánlati tartalmának, valamint az értékelési sorrendnek sem.

Végezetül kiemelte, hogy az ajánlatkérő által az előzetes vitarendezési kérelmében hivatkozott 103.K.705.108/2020/10. számú ítélet a jelen ügyben nem nyújthat támpontot, mivel jelen esetben nem „egyetlen szám elgépelése” történt a felolvasólapon, hanem az egyéb érdekelt egy konkrét megajánlást tett, mellyel ellentétes dokumentum, számítás az ajánlatban nem volt fellelhető. Továbbá az ajánlatkérő számára az ítéletben vázolt eszközök (számítási hiba javítása, hiánypótlás, felvilágosításkérés) sem állnak rendelkezésére, mivel az ajánlat nem tartalmazott olyan adatot, dokumentumot, számítást, mellyel ellent mondana a felolvasólapon vállaltak. Az ítélettel szemben jelen esetben nincsen olyan adat, mely az ajánlat eltérő részein más tartalommal jelent volna meg. Úgyszintén helytelen hivatkozása az ajánlatkérőtől a D.559/14/2019. számú döntőbizottsági határozat, hiszen az ajánlatban nem található ellentmondás, vagy akár el nem végzett matematikai művelet. Mindemellett a hivatkozott jogesetben a matematikai művelet ajánlatkérő által elvégzése nem hatott ki a felolvasólapon szereplő és az értékelésre kerülő adatokra, mellyel szemben jelen esetben az egyéb érdekelt éppen a felolvasólapon tett vállalatot módosította 86 %-ról 6 %-ra, mindezt a Kbt. 71. § (8) bekezdés b) pontjába ütköző módon. Minderre tekintettel állította, hogy azzal, hogy az ajánlatkérő az egyéb érdekelt ajánlatát nem nyilvánította érvénytelenné, megsértette a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontjában foglaltakat.

23. A kérelmező a harmadik kérelmi elem körében kiemelte, hogy a Kbt. 71. § (11) bekezdésének alkalmazása akkor jogszerű, amennyiben az adott ajánlatban található egy hibásan elvégzett matematikai művelet, mely kihat az értékelésre. A 4. értékelési szempontra teendő vállalat azonban nem az ajánlatban szereplő matematikai művelet eredménye, így az nem is alapulhat az ajánlatban elvégzett matematikai művelet hibás elvégzésén. Meglátása szerint ezen kérelmezői álláspontot támasztja alá az ajánlatkérő felhívása is, mely a számítási hiba okának a következőket jelölte meg: „ajánlattevő (...) felvilágosítás nyújtása szerint a

felolvasólapon elírásból adódóan nem a vállalás 80 % fölötti értékét (6 %), hanem annak abszolút értéke (86 %) került feltüntetésre.” Ezen ajánlatkérői felhívásból megállapítható, hogy az ajánlat nem tartalmaz hibás matematikai műveletet, hanem a felolvasólapon egy értékelés alá eső érték vonatkozásában állítja az egyéb érdekelt, hogy azt egyszerűen elírta, melynek javítására hívta fel az ajánlatkérő.

Kiemelte, hogy a Kbt. 71. § (11) bekezdése alapján az ajánlatkérőnek a közbeszerzés tárgya elemeinek tételesen meghatározott értékeit – alapadatokat – alapul véve kell kiszámítani az ajánlatban megtalálható számításon alapuló adatot. Azon túl, hogy az ajánlatkérő a Kbt. 71. § (11) bekezdése szerinti felhívásban nem számításon alapuló adatot tüntetett fel, a helyes értéket nem is az ajánlatban található alapadatok alapul vételével számította ki, hiszen ilyen adat – hasonlóan a hivatkozott hibásan elvégzett matematikai művelethez – az ajánlatban nem található. Az ajánlatkérő a Kbt. 71. § (11) bekezdése szerinti felhívásban is kizárólag az egyéb érdekelt felvilágosításadásának tartalmára hivatkozik. Figyelemmel tehát arra, hogy az egyéb érdekelt ajánlata nem tartalmazott alapadatokat, valamint olyan hibásan elvégzett matematikai műveletet (számítást), mely a 4. értékelési szempontra tett vállalást befolyásolná, az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 71. § (11) bekezdésében foglaltakat.

24. A kérelmező 2024. augusztus 8. napján kelt észrevételében az ajánlatkérői előadással szemben kifejtette, hogy az ajánlatkérő a vitatott értékelési szempont kapcsán éppen azért határozta meg az arra adható minimum értéként a 0%-ot és a maximum értéként a 20 %-ot, mert a 80 %-os minimum előírással ezen tartomány értelmezhető matematikailag. A közbeszerzési dokumentumokban közöltek egyértelműek voltak a tekintetben, hogy a 0-20 % közötti tartományban vár ajánlatokat, a 20 %-ot meghaladó megajánlás lehetetlen. Az ajánlatkérő azzal, hogy arra hivatkozik, hogy a 20 % feletti megajánláshoz érvénytelenséget nem rendelet, azt állítja, hogy nemhogy érvényes ajánlatot lehetett tenni, de emellett maximális pontszám volt adható a 4. értékelési szempont kapcsán tett 20 %-ot meghaladó vállalással. Amennyiben ez valóban így lenne, úgy nem kért volna az egyéb érdekeltől felvilágosítást és az egyéb érdekelt nem módosította volna a vitatott értékelési szempontra tett megajánlását 86%-ról 6 %-ra. Az a körülmény, hogy az egyéb érdekelt felvilágosításadását követően az ajánlatkérő egy látszat számítási hiba javítását volt kénytelen eszközölni, mely alapján az egyéb érdekelt kevesebb pontot kapott és így az összegezést módosítania volt szükséges, éppen azt támasztja alá, hogy az egyéb érdekelt a felvilágosításadás során az ajánlati kötöttséget megsértve módosította ajánlatát. Az pedig, hogy az egyéb érdekelt a vitatott értékelési szempontra 86%-os megajánlást tett – szemben azzal, hogy az ajánlatkérő 0-20% között várta a megajánlást – nem értelmezés kérdése, hanem tény, hogy az egyéb érdekelt összesen 166%-ra tett megajánlást. Álláspontja szerint a jóhiszeműség és a tisztesség követelményét éppen az ajánlatkérői megatartás sérti, hiszen másként értékelt egy konkrét vállalást, mint ahogy az a felolvasólapon feltüntetésre került. Azon ajánlatkérő előadást, miszerint egyértelmű, hogy a kérelmező is tisztában van azzal, hogy az egyéb érdekelt vállalása abszolút értelemben 86%-ra irányult, visszautasította. A kérelmező ugyanis ilyen állítást nem tett, nem bocsátkozott és nem bocsátkozik az egyéb érdekelt ajánlati szándékának felkutatására, hanem a tényekből von le következtetést.

Kiemelte, hogy a kérelmező az ajánlatkérő állításával szemben azt várja, hogy az ajánlatkérő a Kbt. és a közbeszerzési dokumentumokban foglaltak alapján értékelje az ajánlatokat és abban a körben, amikor az egyéb érdekelt ajánlatának érvényességét vizsgálja a kérelmező vállalásának figyelembevétele nem releváns. Hangsúlyozta, hogy jelen esetben nem egy adminisztratív hiba rosszhiszemű kiforgatása áll a középpontban, hanem, hogy az ajánlatkérő ajánlatok megfelelő értékelésének a vitatása. Kihangsúlyozta, hogy a Kbt. alapelvei és tételes rendelkezései nem tartalmaznak olyan előírást, ami alapján nem érvénytelen az ajánlat, ha az egy logikailag és életszerűen levezethető szövegértelmezési hibát tartalmaz. Így éppen

kérelmezővel szemben sérül a jóhiszemű joggyakorlás és a tisztesség követelménye, mivel ajánlatkérő nem nyilvánított érvénytelennek egy nyilvánvalóan érvénytelen ajánlatot, sőt a Kbt. 71. § (11) bekezdésébe ütköző számítási hiba javítására is felhívta. Jelen esetben tehát a jogkérés az, hogy az egyéb érdekelt ajánlatának érvényessé nyilvánítása a Kbt. előírásaiba ütközik vagy sem. Mindezek mellett az ajánlatkérő által hivatkozott ítélet és döntőbizottsági határozat kapcsán kiemelte, hogy azok a tárgyi ügy szempontjából nem bírnak relevanciával, ugyanis nem egy szám elgépelése történt a felolvasólapon, hanem az egyéb érdekelt konkrét megajánlást tett és ezzel ellentétes dokumentum az ajánlatban nem volt fellelhető, illetve az ajánlatban nem található ellentmondás vagy el nem végzett matematikai művelet.

Azzal, hogy az ajánlatkérő maga tesz olyan kijelentést, hogy döntését az egyéb érdekelt kifejezett nyilatkozatára tekintettel hozta meg, lényegében elismerte, hogy az egyéb érdekelt felvilágosításában tett nyilatkozatával módosította a felolvasólapon tett vállalását, melyet az is alátámaszt, hogy a módosításra tekintettel – mely egyértelműen a Kbt. 71. § (8) bekezdés b) pontjába ütközik – az ajánlatot újra kellett értékelnie és így a pontszám változása okán az összegezést módosítani kellett. Végezetül azon ajánlatkérő előadásra, mely szerint a felolvasólapon egy matematikai művelet eredménye tüntetendő fel, előadta, hogy az ajánlatkérő sem a Kbt. 71. § (11) bekezdése szerinti felhívásában, sem észrevételében nem mutatta be azon, az ajánlatban hibásan elvégzett matematikai műveletet, vagy akár azon az ajánlatban megtalálható alapadatokat, melyek megalapozzák a számítási hiba javítását jogintézményének jogszerű alkalmazását. Meglátása szerint a számítási hiba javítása kizárólag arra irányult, hogy az egyéb érdekelt a felolvasólapján átvezesse a felvilágosításban tett módosítását, nem pedig az ajánlatban található alapadatok felhasználásával hibás matematikai művelet helyes elvégzésének javítására irányult.

25. A kérelmező a 2024. augusztus 8. napján kelt észrevételében az egyéb érdekelti előadással kapcsolatosan kifejtette, hogy jelen esetben a tudomásszerzési időpontját jogszerűen alapította a Kbt. 148. § (7) bekezdés d) pont da) alpontjában foglaltakra. E körben kiemelte, hogy a Kbt. 69. § (4) bekezdése szerinti felhívás nem tekintendő az eljárás lebonyolítása tekintetében olyan szakaszhatárnak, mely megakadályozná ajánlatkérőt abban, hogy döntését követően olyan bírálati cselekményeket végezzen, melyeket már az igazolások benyújtására való felhívás előtt is elvégezhetett volna. Jelen esetben az, hogy az ajánlatkérő jogsértő módon döntött a kérelmezői ajánlat érvényességéről, számára csak az összegezésből vált nyilvánvalóvá, ahogy az is, hogy az ajánlatkérő úgy osztott maximális pontszámot a vitatott értékelési elem tekintetében az egyéb érdekeltnek, hogy a megadott vállalás mind az ajánlatkérő, mind az egyéb érdekelt álláspontja szerint is lehetetlen. Figyelemmel tehát a jelen tényekre és a Kbt. 148. § (6) bekezdésében foglalt korlátra állította, hogy jelen esetben az ajánlatkérő előzetes vitarendezési kérelmére adott válaszadás napja tekintendő a tudomásszerzés időpontjaként.

Érdemben előadta, hogy az ajánlatból nem következik, hogy a felolvasólapon adminisztrációs elírás történt volna, hiszen a vonatkozó adat az ajánlat más részén egyéb tartalommal nem fellelhető, arra csak a felvilágosításadásban hivatkozik az egyéb érdekelt. Értelmezhetetlennek ítélte meg a formai hibára való hivatkozást, hiszen a 86 % és a 6 % közötti különbség nem csupán formai, de mennyiségi különbség is. Emellett nem lehet formai az a hiba, mely az értékelés során elérhető pontszámokat eredményezi. A Kbt. 73. § (2) bekezdése kapcsán kiemelte, hogy ezen előírás nem szűkíthető le az (egyéb érdekelt által előadott) „objektíve lehetséges, de ténylegesen kétségesen teljesíthető” vállalásokra, hanem valamennyi teljesíthetetlen, így a lehetetlen, nem értelmezhető „elméletben sem létező” vállalásokra is kiterjed. Hangsúlyozta, hogy mindazon túl, hogy az ajánlat egyéb részei nem tartalmaztak olyan adatokat, mely a felolvasólapon feltüntetett lehetetlen vállalással szemben állt volna (mely okból kifogásolható a hivatkozott kúriai vélemény alkalmazhatósága), nem került

kifejtésre, hogy az egyéb érdekelt véleménye szerint milyen egyéb axiómák alapján lehetne a felolvasólapot jogszerűen módosítani. Mindezek mellett a hivatkozott bírósági ítéletek figyelembe vételének lehetőségét is kifogásolta, hiszen azok jelentősen eltérő tényállás mellett születtek, azokban a felolvasólapon szereplő ajánlati ár és az ajánlat részeként benyújtott költségvetésben feltüntetett mindösszesen ár között volt eltérés. Ezen ellentmondás a jelen esetben nem volt megfigyelhető, a vitatott vállalás az ajánlat más részein nem jelent meg. Így az ajánlat nem tartalmazott arra vonatkozóan iratot, hogy a tényleges megajánlás 6 % lenne, erre az egyéb érdekelt elsőként a felvilágosításadásában hivatkozik, és az ajánlatkérő ezt követően értékelte akként, hogy az egyéb érdekelt 6 %-ra tett megajánlást. Ezzel pedig a Kbt. 71. § (8) bekezdés b) pontját megsértve módosította vállalását.

Az egyéb érdekelt által levezetett kiterjesztő joggyakorlat kapcsán kiemelte, hogy a példák közös pontja, hogy az ajánlatban történt egy hibás számítás, mely visszavezethető egy ajánlatban rögzített alapadatra, melyre jelen esetben nem került sor. Így a D.710/13/2015. számú döntőbizottsági határozat sem használható analóg, hiszen ott az ajánlatban ellentmondó mennyiségi meghatározások voltak, illetve az ajánlatban és a közbeszerzési dokumentumokban ellentmondó mennyiségi meghatározások szerepeltek, ellenben az ajánlatok minden esetben tartalmaztak olyan objektív alapadatokat, melyek alapján a megajánlás az ajánlatkérő számára – az ajánlattevők bármely egyéb nyilatkozatától függetlenül – kiszámítható volt. Meglátása szerint jelen esetben az egyéb érdekelt által hivatkozott kiterjesztő joggyakorlathoz szükséges alapadatok sem szerepelnek az ajánlatban, illetve a megtett vállalás nem matematikai művelet eredménye. Jelen esetben az egyéb érdekelt tett egy megajánlást, majd miután annak lehetetlen voltára fény derült, elírásra hivatkozásul módosította megajánlását. Kiemelte, hogy a számítási hiba jogintézményének alkalmazása nem irányulhat arra, hogy az ajánlati kötöttség beálltát követően ajánlatkérő és ajánlattevő közösen meghatározzák alapadatok nélkül, hogy mi is az adott ajánlattevő valódi megajánlása. E körben hivatkozott a D.442/13/2019. számú, a D.41/12/2018. számú, a D.367/14/2017. számú, a D.948/14/2016. számú, a D.746/13/2016. számú, a D.342/10/2015. számú, a D.487/15/2015. számú, valamint a D.264/18/2014. számú, a D.200/11/2014. számú és a D.550/13/2012. számú döntőbizottsági határozatokban foglaltakra. Kiemelte, hogy a 4. értékelési szempont nem egy ajánlatban megadott alapadatok alapján kalkulált érték, hanem egy ajánlattevők által megajánlott szám. Ebből adódóan az ajánlatok alapadatokat nem tartalmaztak, az ajánlattevők az ajánlat megtétele során matematikai műveletet nem végeznek, így az ajánlatkérőnek sincs lehetősége egy esetlegesen hibásan elvégzett művelet korrekciójára.

26. A kérelmező 2024. augusztus 15. napján az egyéb érdekelt további eljárási kifogásával összefüggésben kiemelte, hogy álláspontja szerint a jogorvoslati kérelmen szereplő aláírás egyszerű szemrevételezés alapján is megállapítható, hogy az nem fénymásolt aláírás, így az szabályos módon került aláírásra, illetve nyilatkozatával elismerte, hogy azon a képviselőtől származó aláírás szerepel.

27. A kérelmező a tárgyalás alkalmával kiemelte, hogy a Kbt. 72. § (7) bekezdése alkalmazásának nem volt jogalapja, az ajánlatkérőnek az előzetes vitarendezést követően minden további eljárási cselekmény nélkül érvénytelennek kellett volna nyilvánítania az egyéb érdekelti ajánlatot. Kiemelte, hogy nem formai hibáról van szó, hiszen az egyéb érdekelt egy értékelési szempontra olyan megajánlást tett, mely a szerződés keretében teljesítendő lenne, de a felek által sem vitatottan a megadott értékkel az nem teljesíthető. Meglátása szerint az ajánlatkérői előírás egyértelmű volt, legfeljebb csak a 80 % feletti 20 %-os mértékre kért megajánlását, éppen ezért nem létezik olyan irat, ami alapján az ajánlat érvényessé tehető. Ismételten hangsúlyozta, hogy nem számítási hibáról van szó, a

felolvasólapon egy puszta számadatot kellett feltüntetni, így azzal, hogy e körben az egyéb érdekelt a 86 % értéket tüntette fel, nem állt fenn olyan hiba, ami javítható vagy módosítható lenne.

Az ajánlatkérő észrevételei

28. Az ajánlatkérő a 2024. július 31. napján kelt észrevételében az alaptalan jogorvoslati kérelem elutasítását kérte. A közbeszerzési dokumentumokban foglalt előírásokat hivatkozva arra mutatott rá, hogy téves azon kérelmezői álláspont, miszerint az ajánlatkérő olyan egyértelmű megállapítást tett volna, hogy a 0 % alatti és a 20 % feletti megajánlások érvénytelenek. Az ajánlatkérő rendelkezéséből tényszerűen megállapítható, hogy mindössze arról rendelkezett, hogy a 20 %-os küszöbértékhez kizárólag pontszámmaximum kötődik, érvénytelenség nem. Fogalmilag kizárt a 0 % alatti megajánlás, így erről az ajánlatkérő nem rendelkezett, arról azonban igen, hogy minimum 80 % az elvárt érték. Meglátása szerint kikövetkeztetéssel érvénytelen automatikusan csak az az ajánlat lehet, ami adott esetben 0 % többletmegajánlást tartalmaz a felolvasólapon és külön nyilatkozatban az előírt 80 %-ot nem vállalja. Arra vonatkozóan ugyanakkor nem volt ajánlatkérői rendelkezés, hogy amennyiben nincs a 0-20 % közötti tartományban az ajánlati elem, úgy az automatikusan az ajánlat érvénytelenségét eredményezné. Hivatkozta a 676/2020. (XII. 28.) Korm. rendelet 2. § d) pontját és rámutatott, hogy a közétkeztetési rövid ellátási láncban csak és kizárólag a termékek összeértékének 100 %-a teljesíthető. Az ajánlatkérő pedig az előzetes vitarendezési kérelmet követően az addig elmulasztott eljárási cselekményt pótolta, a szükséges felvilágosítást megkapta, majd a beérkezett válasz alapján az ajánlatot újraértékelte és az összegeztést javította. Azon feltételezésre, miszerint az egyéb érdekelt 86 %-ban kifejezett ajánlata 80 % + 86 %, azaz mindösszesen 166 %-ként lenne értelmezhető, képtelenségnek tartotta, az ilyen kifejezetten rosszhiszemű esetleges ajánlatkérői értékelést nem tartotta összeférhetőnek a Kbt. 2. § (3) bekezdése szerinti alapvető követelményekkel.

29. Az ajánlatkérő kifejtette, hogy álláspontja szerint a kérelmező maga is tisztában van azzal, hogy az egyéb érdekelt vállalása ténylegesen, abszolút értelemben 86%-ra irányult, és valóban adminisztrációs hiba, hogy nem a 6 % került a felolvasólapon feltüntetésre (mely egyebekben lényegesen kedvezőbb, mint a kérelmező megajánlása, illetve a vállalat nem csupán ajánlatkérő számára kedvezőbb, hanem jobban megfelel a Korm. rendeletben deklarált jogpolitikai céloknak). Meglátása szerint a kérelmező azt várja el így ajánlatkérőtől, hogy az ajánlatkérő egy adminisztrációs hiba rosszhiszemű kiforgatása útján vonjon le olyan következtetést, mely eredményeként számára minden szempontból kedvezőtlenebb ajánlat kerül kihirdetésre, mely azt eredményezi, hogy az ajánlatkérő nagyobb összegben kényszerül egy olyan szolgáltatás ellenértékét megfizetni, mely az ár szemponton túl a rövid ellátási láncban beszerzett élelmiszerek minőségi szempontja tekintetében jelentősen kedvezőtlenebb. Álláspontja szerint a jóhiszemű joggyakorlás és a józan ész által diktált logikával ellentétes döntés alkalmas lehet a közbeszerzés szabályozással és a joggyakorlással kapcsolatos közbizalom erodálására.

30. Az ajánlatkérő álláspontja szerint a jogkérdés nem a vállalat teljesíthetőségének vizsgálata, hanem az, hogy a Kbt. alapelveivel (jóhiszemű joggyakorlás, tisztesség követelménye, közpénzek felhasználásakor a hatékony és felelős gazdálkodás elvei) és tételes rendelkezéseivel összeegyeztethető-e az, amennyiben egy logikailag és életszerűen levezethető szövegértelmezés hiba miatt kerül egy ajánlat érvénytelenítésre. E vonatkozásban megjegyezte, hogy a kérelmező többletmegajánlasként 0 %-ot jelölt meg, így amennyiben az ajánlatkérő az egyéb érdekelt tekintetében 6 %-os érték alapján értékelt, az eredményen nem

változtat, továbbá az egyéb érdekelt számára egy esetleges 100 % feletti vállalás sem eredményezne többletpontot. Az ajánlatkérő észrevételében is hivatkozott a Fővárosi Törvényszék 103.K.705.108/2020/10. számú ítéletében, továbbá az 559/14/2019. számú döntőbizottsági határozatban foglaltakra, melyekből levezette, hogy a közbeszerzési joggyakorlat egyértelműen az irányba mutat, hogy a felolvasólap nem élvez olyan prioritást, ami alapján az ott rögzített bármely adat módosíthatatlan lenne, és erre vonatkozó rendelkezést a Kbt. sem tartalmaz. A felolvasólap a közbeszerzési dokumentumok egyike, melynek tartalma a teljes eljárás kontextusában vizsgálendő. Megjegyezte, hogy a hiánypótlásnak, felvilágosításkérésnek nem csak korlátja van, hanem az ajánlatkérőnek kötelezettsége is ezen jogintézmények alkalmazása, amennyiben olyan problémát észlel, mely orvosolható és amely az ajánlat érvényessé tételét, jogszabálynak megfelelőségét szolgálja. Álláspontja szerint, amennyiben ezt az ajánlatkérő nem teljesíti, akkor követ el jogsértést. Jelen esetben pedig tisztázható volt a felmerült elírás, és jogsértés kizárólag abban az esetben lett volna megállapítható, amennyiben az egyéb érdekelt nyilatkozatában 6 %-tól eltérő nyilatkozatot tett volna. Így figyelemmel arra, hogy jelen esetben az egyéb érdekelt csak magyarázta, hogy nem jól értelmezte, pontosan mit szükséges beírni a 80 % feletti értékre, 6 %-ra javította a felolvasólapot. Az ajánlatkérő ezt követően újraértékelte az ajánlatát és megállapította, hogy a pontszámok változtak, mely a kialakult sorrendet nem befolyásolta. Mindezek alapján állította, hogy a kérelmező iratellenesen állítja, hogy az ajánlatkérő pusztán feltételezésre alapította az egyéb érdekelti ajánlatra vonatkozó megállapítását, mivel az ajánlatkérő az egyéb érdekelt kifejezett nyilatkozatára alapította döntését. Végezetül pedig kiemelte, hogy álláspontja szerint a felolvasólapon egy matematikai művelet eredménye tüntetendő fel, így annak javítása megfelel a Kbt. előírásainak és az nem eredményezi az ajánlati kötöttség sérelmét.

31. Az ajánlatkérő a tárgyalás alkalmával előadta, hogy elsőként az előzetes vitarendezési kérelem útján észlelte, hogy a felolvasólapon feltüntetett érték helytelenül került megjelölésre, így ezt a hibát észlelve a megfelelő eljárási cselekményt lefolytatta és a tévesen kiosztott pontszámot korrigálta. Meglátása szerint valóban nem formai hibáról van szó, hiszen egyértelmű volt, hogy a 100 % feletti megajánlás nem tehető. Hivatkozott arra, hogy a megajánlás megtétele kétféle módon is megtehető volt: bruttó (mindösszesen megajánlás) és nettó (azaz az előírt 80 % feletti) érték megadásával. Így azáltal, hogy az egyéb érdekelt a felolvasólapon a bruttó értéket tüntette fel, nem eredményezhette az ajánlatának érvénytelenségét. Kérdésre előadta, hogy elsőként az előzetes vitarendezési kérelem okán észlelte, hogy az egyéb érdekelt a kért nettó érték helyett a bruttó értéket tüntette fel erre tekintettel rendelte el a Kbt. 72. § (7) bekezdése és 71. § (11) bekezdései szerinti eljárási cselekményeket, hiszen az ajánlatkérő nem volt abban a helyzetben, hogy a problémát önmaga orvosolja. Az, hogy az egyéb érdekelti megajánlás helyesen 6 % volt, a felvilágosításadásból derült ki számára, ahol is az egyéb érdekelt levezette, hogy tévesen a mindösszesen megajánlás értékét tüntette fel a felolvasólapon. Így azzal, hogy 80 % + 6 %-tól eltérő előadást az egyéb érdekelt nem tett, így nem állapítható meg, hogy ajánlati kötöttségét megsértette volna. Mindezek mellett nem tagadta, hogy az ajánlatban nem volt más olyan irat, melyből az egyéb érdekelt 80 % + 6 %-os megajánlása kiolvasható lett volna, hiszen nem volt olyan előírás, mely alapján a többletmegajánlás tekintetében iratot kellett volna az ajánlathoz csatolni. Ettől függetlenül az előzetes vitarendezési kérelmet megelőzően is úgy tekintett az egyéb érdekelti megajánlásra, hogy az 80 % + 6 %-ra irányult, és hibát abban vétett, hogy előbb maximális pontszámot osztott ki. Meglátása szerint jelen esetben adminisztrációs hiba állt fenn, mely nem vezethető vissza a közbeszerzési dokumentumok esetleges hibájára. Végezetül előadta, hogy azért beszélhetünk matematikai műveletről, mert az abszolút értékből, azaz a megjelölt 86 %-ból a kötelezően előírt 80 % kivonásra került és így megkapta

a tényleges 6 %-os megajánlást. Illetve mivel a felolvasólapon a bruttó érték került feltüntetésre, így kérte annak megfelelő korrekcióját, döntését így nem vélelemre alapította.

Az egyéb érdekelt nyilatkozatai

32. Az egyéb érdekelt 2024. augusztus 2. napján kelt észrevételében elsődlegesen elkésettségi kifogra hivatkozott. E körben kiemelte, hogy az ajánlatkérő az ajánlatok Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdése szerinti vizsgálatát követően a legkedvezőbb ajánlattevőket 2024. június 10. napján felhívta a Kbt. 69. § (4) bekezdése szerinti igazolások benyújtására, illetve a hiányok pótlására. Meglátása szerint ezen időpillanatban az ajánlattevők előtt ismerté vált, hogy az ajánlatkérő a felkért ajánlattevők (egyéb érdekelt és kérelmező) ajánlatát megfelelőnek értékelte és a bírálat adott szakaszában érvényesnek tekintette. A kérelmező emellett a bontási jegyzőkönyvből is értesülhetett arról, hogy az egyéb érdekelt a 4. értékelési szempontra milyen értéket tüntetett fel a felolvasólapon. Meglátása szerint a Kbt. 73. § (2) bekezdése szerinti érvénytelenséget érintő kérelmezői kifogás egyike sem olyan, mely a későbbi iratbetekintés során ismert adaton alapulna, kizárólag olyan tartalomra utal, mely a bontási jegyzőkönyvből is megismerhetővé vált számára. Álláspontja szerint, mivel az ajánlatkérő a Kbt. 69. § (4) bekezdés szerinti igazolási szakaszban az ajánlatok megfelelőségét vagy teljesíthetőségét már nem vizsgálja, arra a bírálat első szakaszában kerül sor, a kérelmező nem várhatta, hogy az ajánlatkérő a felolvasólapot érintő okból az egyéb érdekelt ajánlatát az igazolási szakaszban érvénytelenné nyilvánítja. Minderre figyelemmel állította, hogy a 2024. június 10. napjához képest, helyesen a Kbt. 148. § (3) bekezdése alapján figyelembe vehető 15 napos jogorvoslati határidőn túl érkezett jogorvoslati kérelem elkésettnak minősül, és e tekintetben az első összegezést követően előterjesztett előzetes vitarendezési kérelemnek és az arra adott ajánlatkérői válasznak a tudomásszerzés tekintetében nincs létjogosultsága (különös tekintettel arra, hogy a kérelmező előzetes vitarendezési kérelme eleve elkésettnak minősül). Végezetül kiemelte, hogy mindazon túl, hogy a Kbt. kógens szabályokat és határidőket állapít meg, az ajánlattevők együttműködési kötelezettsége kívánja azt meg, hogy a feltételezett jogsértéseket azok észrevételét követően haladéktalanul jelezzék. Ugyanis így kerülhető el az a helyzet, hogy az ajánlatkérő az eljárást lezáró döntésének meghozatalát követően ismerje meg egy ajánlattevő korábban felmerült kifogásait, és a vitatott helyzetet ezek ismeretében további bírálati és egyéb cselekményekkel az irányadó szűkös határidőben kísérelje meg elvégezni, az esetleges jogsértés reparálhatóságát is kockáztatva ahelyett, hogy a bírálati szakaszban végezze azt el és vizsgálja meg az ajánlattevő kifogását, észrevételét.

33. Az egyéb érdekelt az első kérelmi elem kapcsán az ajánlatkérő részére megküldött felvilágosításának idézésén túl felhívta arra a következetes döntőbizottsági joggyakorlatra a figyelmet, mely egyre tágabb körben engedi a felolvasólapon vétett esetleges elírások, hibák javítását, megállapítva, hogy a felolvasólapnak nincs kitüntetett szerepe az ajánlat egyéb részéhez képest. Így álláspontja szerint amennyiben a Kbt. 68. § (4) bekezdése szerinti információk (főbb számszerűsíthető adatok, melyek az értékelési szempontok alapján értékelésre kerülnek) az ajánlat egyéb részéből vagy objektív axiómákból megállapíthatók, úgy a felolvasólap hiánypótlás keretében is módosítható, pontosítható, illetve az egyértelműen megállapítható adatot kell az értékelés során figyelembe venni. Ebből eredően jelen esetben a felolvasólapon szereplő értékelési szempont téves kitöltése önmagában nem eredményezhet érvénytelenséget abban az esetben, amennyiben az értékeléssel összefüggő megajánlás egyébként teljeskörűen és objektíve megállapítható az adott értékelési szempont jellegére, az objektív lehetséges megajánlások matematikai korlátaira tekintettel. E körben hivatkozott a Kúria 2015.EI.II.JGYE.1.1. számú véleményére, a Fővárosi Törvényszék

104.K.702.066/2020/12. számú és 103.K.705.108/2020/10. számú ítéletében foglaltakra. Kihangsúlyozta továbbá, hogy álláspontja szerint jelen esetben teljesen egyértelmű, hogy megajánlása nem irányulhatott $80\% + 86\%$, azaz 166% KREL érték vállalására, hiszen az nem értelmezhető, nem létező érték. Figyelembe véve továbbá a minimum 80% -os megajánlásra vonatkozó ajánlatkérői előírást, egyértelműen megállapítható az elírás ténye, ahogy az is, hogy az egyéb érdekelt nem a 80% felett vállalt többletértéket, hanem a teljes vállalt értéket tüntette fel a felolvasólapon.

34. A második kérelmi elem körében kiemelte, hogy meglátása szerint az ajánlati kötöttség megsértése kizárólag abban az esetben lenne megállapítható, amennyiben az eredeti 86% -os vállalása $80\% - 83\%$ közötti vagy $87\% - 100\%$ közötti értékre módosult volna. Az, hogy az egyéb érdekelt a 86% feltüntetése során formai hibát vétett és ennek megtörténtét felvilágosítás keretében megerősítette, jelezve, hogy a felolvasólapon szereplő 86% természetesen $80\% + 6\%$ -ként értelmezendő, nem jelentheti azt, hogy ajánlati kötöttség sértés történt volna egy tartalmilag változatlan megajánlás, vállalás mellett.

35. A harmadik kérelmi elem körében kiemelte, hogy a Kbt. előírásai értelmében számítási hiba javítására csak akkor kerülhet sor, amennyiben az ajánlattevő valamely matematikai műveletet (pl.: összeadás, kivonás, szorzás) hibásan alkalmaz. Ugyanakkor a magyar bírósági joggyakorlat ehhez képest elkezdte kiterjesztően alkalmazni a számítási hiba javítása intézményét annak érdekében, hogy olyan nyilvánvaló esetekben, amikor ugyan nem az alapadatokból számított érték volt nem megfelelő az ajánlatban, de egyébként kétséget kizáróan megállapítható volt az ajánlattevő helyes vállalása annak érdekében, hogy az egyébként kifogástalan ajánlat érvénytelennek kerüljön nyilvánításra. Így fordulhatott elő, hogy számítási hiba javítása körébe soroltak olyan eseteket, mikor pl.: helyes alapadatot hibás áfamértékkel szorozta az ajánlattevő, vagy hibásan bruttó értéket tüntetett fel az ajánlattevő nettó érték helyett (Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.27.161/2007/4. számú ítélete, Legfelsőbb Bíróság Kfv.37.060/2008/8. számú ítélete). Mindez később a Döntőbizottság gyakorlatában is megjelent, melynek körében a D.710/13/2015. számú döntőbizottsági határozatot idézte (olyan ajánlatkérői megoldást minősített jogszerű számítási hiba javításnak, amikor az ajánlattevő – egy ajánlatkérői kiegészítő tájékoztatásban megjelenő mennyiségi változást figyelmen kívül hagyva – hibás mennyiségi egységgel szorozta meg egységárait, amit számítási hiba javítása során az alapadatok, azaz az egységárak változatlan hagyása mellett a helyes mennyiségi adatokkal szoroztak fel és az így képzett, javított összérték alapján az eljárás nyertese lett). Ezen döntőbizottsági döntéssel annak felülvizsgálata során a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság is egyetértett (12.K.33.899/2015/7. számú ítélet). Álláspontja szerint a kérelmező által megfogalmazottak helytállóak annyiban, hogy nem klasszikus értelemben vett matematikai művelet tévesztése miatt számítási hiba javítására kerül sor, hanem az ajánlatkérő a kiterjesztő joggyakorlat alapján kérhette ajánlatkérő a felolvasólapon szereplő adat megfelelő javítását az egyéb érdekelt által benyújtott felvilágosításadás alapján.

36. Az egyéb érdekelt tárgyalást megelőzően 2024. augusztus 14. napján további eljárási kifogást terjesztett elő, melyben a jogorvoslati kérelem joghatályos módon történő előterjesztését vitatta, és az Ákr. 46. § (1) bekezdés a) pontjának fennálltát állította. Előadta, hogy a kérelem akként került benyújtásra, hogy azt a végén vélhetően képként beillesztett, fénymásolt aláírással látta le a jogi képviselő és ezt meghaladóan AVDH bélyegzővel hitelesítette. Mindez álláspontja szerint azt jelenti, hogy a jogorvoslati kérelem nem szabályos módon került aláírásra, nem egy eredeti példányban aláírt irat elektronikussá alakított másolata és azzal, hogy az AVDH bélyegzőt tartalmaz, nem felel meg annak az elvárásnak,

hogy a jogi képviselő ebbéli minőségében, megfelelő elektronikus aláírással lássa el. Az „aláírás bélyegző” használata, az „aláíráskép beillesztése” vagy másolása ugyanis a következetes joggyakorlat szerint nem tekinthető aláírásnak, mert nem köthető egyértelműen az aláíró személyéhez. Minezzel összefüggésben kiemelte, hogy az AVDH szolgáltatás igénybevételével történő dokumentumhitelesítési (és nem elektronikus aláírási) folyamat eredményeként készült elektronikus dokumentum nem minősül szabályszerűen (cégszerűen vagy ügyvédi minőségben) aláírt dokumentumnak, hiszen nem a képviselőre jogosult, hanem a szolgáltatást biztosító (NISZ Zrt.) írja alá elektronikusan (azaz látja el időbélyegzővel), továbbá a szolgáltatás felhasználója ezáltal nem ügyvédként tesz nyilatkozatot. Ebből eredően a jogorvoslati kérelem kötelező jogszabályi feltételei, tartalmi elemei nem állnak fenn, a kérelem olyan hiányokban szenved az aláírás hiánya, a kötelező ügyvédi igazolás nem megfelelő (Ákr. 14. §-ába ütköző) formája, és a kötelező elektronikus úton történő kapcsolattartás (vonatkozó jogszabályoknak nem megfelelő) módja miatt, mely alapján a kérelem elutasításának lenne helye a kérelem visszautasítását megalapozó körülmények fennállása végett. Az egyéb érdekelt a Kbt. 145. § (1a) bekezdés a) pontjában és a Kbt. 145. § (7) bekezdésére, valamint az ügyvédekről szóló 2018. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Üttv.) 2. § (1) bekezdésére, az Üttv. 18. § (1)-(2) és 46. § (1) bekezdésére hivatkozással állította, hogy a kérelmet az azon képpént elhelyezett aláírás és AVDH útján történő hitelesítés végett úgy kell azt tekinteni, mint amely aláírás nélkül került volna benyújtásra, hiszen így azon sem elektronikus aláírás, sem időbélyegző nem található, így az nem felel meg az Üttv. rendelkezéseinek. Hivatkozott arra, hogy az AVDH-val hitelesített dokumentum nem tekinthető az azonosított személy saját aláírásának, hiszen a dokumentum hitelesítéséhez használt tanúsítvány nem a felhasználóé, illetve a felhasználó nem birtokolja a bélyegző privát kulcsát, a szolgáltatás igénybevétele során a kérésre egy harmadik személy, a NISZ Zrt. bélyegzője automatikusan egy dokumentumot (arra a felhasználó neve rá se kerül). Kiemelte, hogy maga a szolgáltató sem ajánlja az AVDH használatát cégképviselőre vagy egyéb képviselőre (e körben a www.magyarorszag.hu honlapján elérhető tájékoztatóra hivatkozott), hiszen a felhasználó adott vállalkozás képviselőjére való jogosultsága nem ellenőrizhető (ahhoz ugyanis a rendszert kellene összekapcsolni a megfelelő nyilvántartással és így információt kapni az adott gazdasági szereplő képviselőjéről). Így AVDH esetében minden esetben ellenőriznie kell a befogadó félnek a képviselői jogosultságot is, míg egy fokozott biztonságú elektronikus aláírás tanúsítványában a képviselt szervezetet feltüntették, melyet a befogadó fél ebből ellenőrizhet. A bizalmi szolgáltatásokat szabályozó 910/2014/EU rendelet (a továbbiakban: eIDAS Rendelet) 3. cikk 9. pontjára hivatkozva kiemelte, hogy az AVDH esetében a természetes személy nem hoz létre aláírást, az ily módon hitelesített dokumentum saját aláírással, illetve ügyvédi minőségben tett aláírással ellátott dokumentumnak nem minősül, nincs rajta megfelelő saját elektronikus aláírás, az csupán a NISZ Zrt. bélyegzőjével van hitelesítve. Ebből eredően nem teljesül a saját kezű aláírás követelménye, azt kizárólag a legalább fokozott biztonságú elektronikus aláírás teljesíti (eIDAS Rendelet 26. cikke). Mindebből következően állította, hogy a Kbt. 145. § (7) bekezdése szerinti kötelező jogi képviselő és annak megfelelő igazolása nem teljesült a jogorvoslati kérelem benyújtása során, melyet a kérelmező is vélhetően észlelt, hiszen a további észrevételét már megfelelő aláírással látta el, mely ugyanakkor nem küszöböli ki a jogorvoslati kérelem eredeti hibáját. Mindezek kapcsán feltételezte, hogy a Döntőbizottság e tekintetben a kérelem kapcsán hiánypótlást nem bocsátott ki az eljárás megindítását megelőzően.

37. Az egyéb érdekelt a tárgyalás alkalmával előadta, hogy a puszta véletlennek köszönhető adminisztrációs hiba állt fenn. Egyetértett a felekkel abban, hogy az ajánlatkérő a 0-20 % közötti megajánlások feltüntetését várta, ugyanakkor az egyéb érdekelt az ajánlat összeállítása során hibát vétett és a teljes megajánlást tüntette fel, de a tényleges megajánlása 6 %-ra

irányult. E körben osztotta az ajánlatkérő bruttó-nettó érték kapcsán levezetett példáját és egyetértett az ajánlatkérővel abban, hogy a felmerült hiba az ajánlatkérő által megtett eljárási cselekményekkel orvosolható volt. Nem kifogásolta, hogy a megajánlott érték az ajánlatból nem ellenőrizhető vissza, ugyanakkor arra hivatkozott, hogy egy objektív matematikai evidenciából következik, hogy a 100 % feletti megajánlással a szerződés nem teljesíthető.

A Döntőbizottság döntése és indokai

38. A Döntőbizottság rögzíti, hogy az ajánlatkérő a tárgyi közbeszerzési eljárást 2024. április 11. napján indította meg, így a jelen jogorvoslati eljárásra is a Kbt. ezen a napon hatályos anyagi jogi rendelkezései az irányadók, míg az eljárásjogi rendelkezések tekintetében a jogorvoslati kérelem benyújtásának időpontjában, azaz 2024. július 3. napján hatályos Kbt. rendelkezései irányadók.

39. A Döntőbizottság az érdemi vizsgálatot megelőzően előbb az egyéb érdekelt eljárási kifogásait vizsgálta meg. Ennek keretében az egyéb érdekelt előbb a jogorvoslati határidő megtartottságát vitatva állította a kérelem elkésettségét. Álláspontja szerint ugyanis a jogorvoslati kérelem tárgya tekintetében tudomásszerzés időpontjaként nem vehető figyelembe a kérelmező előzetes vitarendezési kérelmére adott ajánlatkérői válaszadás napja, a határidő megtartottsága nem a Kbt. 148. § (7) bekezdés da) pontjához igazodik. Meglátása szerint a kérelmező már a bontási jegyzőkönyvből értesült az egyéb érdekelt vitatott megajánlásáról, így figyelemmel arra, hogy az ajánlatkérő a Kbt. 69. § (4) bekezdése szerinti igazolási szakban az ajánlatok megfelelőségét vagy teljesíthetőségét már nem vizsgálja, ezért a kérelmező ettől a ponttól már nem várhatta, hogy az ajánlatkérő az egyéb érdekelt ajánlatát a kérelmező által vitatottak körében érvénytelennek nyilvánítja. Minderre tekintettel álláspontja szerint tudomásszerzés időpontjának 2024. június 10. napja tekintendő, szemben a kérelmező által megjelöltekkel, illetve kiemelte, hogy az előzetes vitarendezése sem olyan adatokon alapult, melyről a kérelmező az iratbetekintés során szerzett tudomást. A kérelmező mindezzel kapcsolatosan – a Kbt. 148. § (6) bekezdésében megjelenő korlát mellett – arra hivatkozott, hogy a Kbt. 69. § (4) bekezdése szerinti felhívás nem tekintendő olyan határnak, mely kizárná, hogy az ajánlatkérő olyan bírálati cselekményeket végezze el, melyeket már az igazolások benyújtására való felhívás előtt is elvégezhetett volna. Állította, hogy a jogsértés az összegezés megküldését követően derült ki számára, hogy az egyéb érdekelt ajánlata a megjelöltek ellenére érvényes, ahogy az is, hogy a vitatott értékelési szempont kapcsán maximális pontszám került kiosztásra.

40. A Döntőbizottság a fenti eljárási kifogás vizsgálata körében az alábbi jogszabályi rendelkezésekre volt figyelemmel.

A Kbt. 69. § (1)-(4) bekezdései szerint:

(1) Az ajánlatok és részvételi jelentkezések elbírálása során az ajánlatkérőnek meg kell vizsgálnia, hogy az ajánlatok, illetve részvételi jelentkezések megfelelnek-e a közbeszerzési dokumentumokban, valamint a jogszabályokban meghatározott feltételeknek.

(2) Az ajánlatkérő köteles megállapítani, hogy mely ajánlat vagy részvételi jelentkezés érvénytelen, és hogy van-e olyan gazdasági szereplő, akit az eljárásból ki kell zárni. Az ajánlatkérő a bírálat során az alkalmassági követelmények, a kizáró okok és a 82. § (5) bekezdése szerinti kritériumok előzetes ellenőrzésére köteles az egységes európai közbeszerzési dokumentumba foglalt nyilatkozatot elfogadni, valamint minden egyéb tekintetben a részvételi jelentkezés és az ajánlat megfelelőségét ellenőrizni, szükség szerint a 71–72. § szerinti bírálati cselekményeket elvégezni.

(3) A (2) bekezdésben foglaltak alapján megfelelőnek talált ajánlatokat az ajánlatkérő az értékelési szempontok szerint értékeli.

(4) Az eljárás eredményéről szóló döntés meghozatalát megelőzően az ajánlatkérő köteles az értékelési szempontokra figyelemmel legkedvezőbbnek tekinthető ajánlattevőt megfelelő határidő tűzésével felhívni a kizáró okok, az alkalmassági követelmények, valamint – adott esetben – a 82. § (5) bekezdése szerinti objektív kritériumok tekintetében a közbeszerzési dokumentumokban előírt igazolások benyújtására. Az ajánlatkérő az igazolások benyújtására kötelezett ajánlattevő ajánlata vonatkozásában ellenőrzi a (11) bekezdés szerinti adatbázisok adatait is. A kapacitásait rendelkezésre bocsátó szervezetnek csak az alkalmassági követelmények tekintetében kell az igazolásokat benyújtani. A gazdasági szereplő által ajánlatában, részvételi jelentkezésében az ajánlatkérő erre vonatkozó, e § szerinti felhívása nélkül benyújtott igazolásokat az ajánlatkérő figyelmen kívül hagyhatja és elegendő azokat csak az eljárást lezáró döntést megelőzően, kizárólag azon ajánlattevők tekintetében bevonnai a bírálatba, amely ajánlattevőket ajánlatkérő az igazolások benyújtására kívánt felhívni. Amennyiben az ajánlattevő az igazolásokat korábban benyújtotta, az ajánlatkérő nem hívja fel az ajánlattevőt az igazolások ismételt benyújtására, hanem úgy tekinti, mintha a korábban benyújtott igazolásokat az ajánlatkérő felhívására nyújtották volna be és szükség szerint hiánypótlást rendel el vagy felvilágosítást kér.

A Kbt. 79. § (1)-(2) bekezdése szerint:

(1) Az ajánlatkérő köteles az ajánlattevőt vagy részvételre jelentkezőt írásban tájékoztatni az eljárás vagy az eljárás részvételi szakaszának eredményéről, az eljárás eredménytelenségéről, az ajánlattevő vagy részvételre jelentkező ajánlatának, illetve részvételi jelentkezésének érvénytelenné nyilvánításáról, valamely gazdasági szereplő kizárásáról, valamint ezek részletes indokáról, az erről hozott döntést követően a lehető leghamarabb, de legkésőbb három munkanapon belül.

(2) Az ajánlatkérő az ajánlatok és a részvételi jelentkezések elbírálásának lezárásaként az e törvény felhatalmazása alapján megalkotott jogszabályban meghatározott adattartalom szerint írásbeli összegezést köteles készíteni az ajánlatokról, illetve a részvételi jelentkezésekről. Ha az ajánlatkérő az eljárásban lehetővé tette a részekre történő ajánlattételt, az ajánlatkérő az ajánlatok elbírálásáról szóló összegezést – az egyes részekben az ajánlatok bírálatának lezárásaként – részenként is elkészítheti. Az ajánlatkérő az (1) bekezdés szerinti tájékoztatást az írásbeli összegezésnek minden ajánlattevő, a részvételi szakasz lezárása esetén minden részvételre jelentkező részére egyidejűleg történő megküldésével teljesíti.

A Kbt. 80. § (1) bekezdés a) pontja és (4) bekezdése szerint:

(1) Előzetes vitarendezés kezdeményezésére jogosult

a) a jogsértő eseményről való tudomásszerzést követő három munkanapon belül az ajánlattevő vagy részvételre jelentkező, ha álláspontja szerint egészben vagy részben jogsértő az írásbeli összegezés, illetve az ajánlatkérő bármely eljárási cselekménye vagy a közbeszerzési eljárásban keletkezett bármely – a b) pont szerintieken kívüli – dokumentum.

(4) Ha az előzetes vitarendezési kérelemmel érintett jogsértés orvoslásához az ajánlattevőt vagy részvételre jelentkezőt a 71. § szerinti hiánypótlás, felvilágosítás, számíthatóhiba-javítás, a 72. § szerinti indokolás, vagy a bírálat vagy az értékelés körében bármely más dokumentum vagy információ benyújtására szükséges felhívni, az ajánlatkérő erre – a 79. § (4a) bekezdése szerinti esetben az ott meghatározott határidőtől eltérően – az előzetes vitarendezési kérelem megérkezésétől számított három munkanapon belül jogosult. Ebben az esetben az ajánlatkérő az előzetes vitarendezési kérelem benyújtásáról az alkalmazott eljárási cselekménnyel egyidejűleg, míg a kérelemre adott válaszáról a kérelem megérkezésétől számított hét munkanapon belül tájékoztatja a kérelmezőt és az ajánlattevőket vagy a részvételre

jelentkezőket. Az ajánlatkérő az előzetes vitarendezési kérelem alapján a 79. § (4) bekezdésében foglalt határidőn túl is megteheti az e bekezdés szerinti cselekményeket és módosíthatja az összegezést, ha a szerződés megkötésére még nem került sor.

A Kbt. 148. § (2)-(3), (6) bekezdése szerint:

(2) Kérelmet nyújthat be az ajánlatkérő, az ajánlattevő, közös ajánlattétel esetén bármelyik ajánlattevő, a részvételre jelentkező, közös részvételi jelentkezés esetén bármelyik részvételre jelentkező vagy az egyéb érdekelt, akinek jogát vagy jogos érdekét az e törvénybe ütköző tevékenység vagy mulasztás sérti vagy veszélyezteti. Az ajánlati, ajánlattételi vagy részvételi felhívás, a közbeszerzési dokumentumok, illetve ezek módosításának jogsértő volta miatt kérelmet nyújthat be a közbeszerzés tárgyával összefüggő tevékenységű kamara vagy érdekképviseleti szervezet is. (E bekezdésben foglaltak a továbbiakban együtt: kérelmező.)

(3) A kérelem – a (4), (5) és (9) bekezdés szerinti eltéréssel – a jogsértésnek a kérelmező tudomására jutásától számított tizenöt napon belül, a közbeszerzési eljárást lezáró jogsértő döntés esetében pedig a jogsértésnek a kérelmező tudomására jutásától számított tíz napon belül nyújtható be.

(6) Az ajánlatkérő 69. § (4)–(7) bekezdése szerinti, jogsértő eljárási cselekménye miatt külön jogorvoslati kérelem nem nyújtható be, ezen jogsértés ellen a közbeszerzési eljárást lezáró jogsértő döntéssel szembeni jogorvoslati kérelemben lehet kérelmet előterjeszteni. A 69. § (4)–(7) bekezdése szerinti eljárási cselekményekre vonatkozó kérelem nem minősül a közbeszerzési eljárást lezáró jogsértő döntéssel szembeni kérelmi elemhez képest másik, önálló kérelmi elemnek, és a (3)–(4) bekezdés szerinti határidő számításakor a jogsértés tudomásra jutása időpontjának, valamint a jogsértés megtörténtének ugyanazt kell tekinteni, mint ami a közbeszerzési eljárást lezáró jogsértő döntéssel szembeni jogorvoslati kérelemre irányadó.

A Kbt. 148. § (7) bekezdés c)-d) pontjai, (7a) bekezdése és (10) bekezdése szerint:

(7) A (3), (4) és (9) bekezdés szerinti határidő számításakor a jogsértés tudomásra jutása időpontjának kell tekinteni

c) a közbeszerzési eljárást lezáró döntésben szereplő, a megtekintett iratokat érintő jogsértéssel kapcsolatban a 45. § (1) bekezdésében foglalt határidőben jelzett, és annak eredményeként megtett iratbetekintés befejezésének napját;

d) ha a kérelemmel érintett jogsértéssel összefüggésben előzetes vitarendezést kérelmeztek és da) ha az ajánlatkérő a jogsértéssel kapcsolatban álláspontját határidőben megküldte, de egyéb intézkedést nem tett, ezen jogsértés tekintetében az ajánlatkérői álláspont megküldésének időpontját;

db) ha az ajánlatkérő a jogsértéssel kapcsolatban álláspontját határidőben nem küldte meg, ezen jogsértés tekintetében az ajánlatkérői álláspont megküldésére vonatkozó határidő lejártának napját.

(7a) Ha egy adott jogsértés kapcsán a (7) bekezdés c) pontja szerinti iratbetekintést követően a (7) bekezdés d) pontja szerinti előzetes vitarendezés kezdeményezésére is sor került, a tudomásra jutás időpontjának meghatározására a (7) bekezdés d) pontja alkalmazandó.

(10) A (3)–(9) bekezdés szerinti határidők elmulasztása jogvesztéssel jár.

41. A Kbt. a jogorvoslati kérelem benyújtására szubjektív, a kérelmező jogsértő eseményről való tudomásszerzéséhez kötött határidőket állapít meg. Mivel a jogorvoslati kérelem benyújtására nyitva álló határidők elmulasztása jogvesztéssel jár, ezért a kezdőidőpont meghatározásánál különös jelentőséggel bír a tudomásszerzési időpont helyes beazonosítása. Lényeges, hogy a szubjektív jogorvoslati határidő megtartottságát illetően a Kbt. 148. § (3)-(4) bekezdései eltérő szabályokat határoznak meg. Főszabály szerint szubjektív határidő a

jogsértés tudomásra jutásától számított tizenöt nap, eljárást lezáró döntés esetén azonban tíz nap – figyelemmel a Kbt. 148. § (3) bekezdésében foglaltakra. A szubjektív jogorvoslati határidő megtartottságát illetően minden esetben azt szükséges vizsgálni, hogy a kérelmező mikor jutott olyan tény, információ birtokába, melynek alapján feltételezhette, hogy az ajánlatkérő döntése jogsértő. Amennyiben a kérelmező hitelt érdemlően bizonyítani tudja a szubjektív jogorvoslati határidő megtartottságát, úgy nincs helye a jogorvoslati eljárás megszüntetésének, a Döntőbizottság köteles annak lefolytatására.

42. A Kbt. 148. § (3)-(4) bekezdéseiben foglalt határidő számításhoz a Kbt. 148. § (7) és (7a) bekezdése ad pontos meghatározást a tekintetben, hogy mit is kell a jogsértés tudomásra jutásának időpontjának tekinteni. Ezen rendelkezés szerint jelentősége van (többek között) annak, hogy a kérelemmel érintett jogsértéssel összefüggésben előzetes vitarendezési kérelem került-e előterjesztésre, vagy az ajánlatkérő eljárást lezáró döntését követően az iratbetekintés engedélyezett volt-e, mivel ezekben az esetekben ehhez mérten is szükséges a jogorvoslatira nyitvaálló határidő megtartottságát vizsgálni.

43. A jelen esetben a Döntőbizottság elsőként az eljárási cselekmények láncolatát vizsgálta meg, de elsődlegesen azon egyéb érdekelti kifogást, hogy a Kbt. 69. §-a által felállított bírálati és értékelési szakaszra tekintettel a kérelmező előzetes vitarendezési kérelmét határidőben terjesztette-e elő az ajánlatkérő eljárást lezáró döntésével (összegezés) szemben, hiszen amennyiben ez nem állapítható meg, úgy a tudomásszerzés időpontja sem alapítható a Kbt. 148. § (7) bekezdés d) pont da) alpontjára.

44. A Döntőbizottság e körben rögzíti, hogy az előzetes vitarendezés jogintézményének célja a jogsértés közbeszerzési eljárásban történő reparációja. Ennek érdekében a Kbt. 80. § (1) bekezdésének a) pontja szerint az ajánlattevő a jogsértő eseményről való tudomásszerzést követően három munkanapon belül az írásbeli összegezés, az ajánlatkérő bármely eljárási cselekménye, vagy a közbeszerzési eljárásban keletkezett bármely (a Kbt. 80. § (1) bekezdés b) pont szerintieken kívüli) dokumentum tekintetében előzetes vitarendezés kezdeményezésére jogosult. Tényként megállapítható volt, hogy a kérelmező előzetes vitarendezési kérelmében azt vitatta, hogy az egyéb érdekelt ajánlata annak ellenére lett érvényes és ezáltal lett nyertese az eljárásnak, hogy a felolvasólapon a 4. értékelési szempontra tekintettel a legfeljebb 20 %-os többletmegajánlás tekintetében 86 %-ot jelölt meg, ezzel pedig a kötelezően megjelölt 80 % feletti és így összesen 166 %-os megajánlással a szerződés nyilvánvalóan nem teljesíthető. Rögzítendő, hogy maga az ajánlatkérő az irányú döntése, hogy az egyéb érdekelt ajánlata érvényes, és ezzel az eljárás nyertese elsőként az összegezésből derül ki, ezen döntéséről ugyanis az ajánlatkérő a Kbt. 79. § (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel elsőként az eljárást lezáró döntésében köteles számot adni akkor, amikor közbenső döntés kibocsátására nem került sor. Az ajánlatkérő mindaddig az időpontig tehát jogszerűen vizsgálhatja az ajánlatokat és dönthet annak érvényességéről vagy érvénytelenségéről is. Ugyanis habár a Kbt. 69. §-a meghatározza a bírálat menetét – ezzel kijelöli az elvégzendő cselekmények körét, ahogy azt is, hogy az ajánlatkérő az érvényesség vizsgálata körében mely lépések megtételére köteles – nem határoz meg olyan vizsgálati sorrendet, melytől az ajánlatkérő ne térhetne el és adott esetben olyan körben végezzen el vizsgálatot, melyre még az eljárásban nem kerített sort. Így a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdése, illetve a Kbt. 69. § (4) bekezdése nem jelent egy olyan éles határvonalat, mely szerint a bírálat és az értékelés kizárólag egymást követően történhet meg és adott esetben az ajánlatkérő egy utóbb észlelt hiányt, hibát az értékelés szakaszában már nem orvosolhatja. Mindezek okán a kérelmező tehát okkal feltételezhette azt, hogy az ajánlatkérő az egyéb érdekelt megajánlása kapcsán fennálló hibát észlelni fogja, ugyanis a Kbt. 69. § (4) bekezdésének alkalmazásával

egyidejűleg az ajánlatkérő nem hozott közbenső döntést, tehát nem volt tudható, hogy mely ajánlattevők ajánlatát tekinti érvényesnek vagy érvénytelennek, ahogyan az sem, hogy az értékelés sorrendje miként alakult. Az, hogy az ajánlatkérő 2024. június 10. napján a Kbt. 69. § (4) bekezdését alkalmazta a kérelmező és az egyéb érdekelt tekintetében, az érvényesség körében született döntésnek semmiképpen sem volt értékelhető. Mindezek alapján pedig megállapítható volt, hogy a 2024. június 17. napján megküldött összegezéshez képest a 2024. június 19. napján előterjesztett előzetes vitarendezési kérelem nem volt elkészítve, a kérelmező azt a Kbt. 80. § (1) bekezdése szerinti határidőt megtartva nyújtotta be az ajánlatkérőhöz. Az ajánlatkérő a kérelmező előzetes vitarendezési kérelmére tekintettel előbb a Kbt. 72. § (7) bekezdése, majd a Kbt. 71. § (11) bekezdése szerinti eljárási cselekményeket alkalmazta, végül pedig 2024. június 25. napján megküldte a kérelmező előzetes vitarendezésére adott elutasító válaszát, és a kérelmező erre tekintettel terjesztette elő jogorvoslati kérelmét 2024. július 3. napján. Mindez azt jelentette, hogy a kérelmező a jogorvoslati kérelmét a Kbt. 148. § (7) bekezdés d) pontjának da) pontjára tekintettel a Kbt. 148. § (3) bekezdése szerinti határidőt megtartva terjesztette elő.

45. Azon egyéb érdekelti előadás, miszerint az ajánlattevőknek kötelessége az eljárásban észlelt hibákat mihamarabb az ajánlatkérő elé tárnai, nem zárja ki azt, hogy az ajánlattevő az eljárást lezáró döntés kibocsátásakor éljen a jogorvoslat lehetőségével, hiszen az összegezés vagy közbenső döntés megszületésének időpontjáig az ajánlatkérői döntés nem ismert az ajánlattevők előtt. Továbbá figyelemmel arra, hogy jelen esetben a kérelmező legfeljebb a Kbt. 69. § (4) bekezdése szerinti ajánlatkérői felhívást tudta volna kifogásolni, az a Kbt. 148. § (6) bekezdése értelmében nem teremtett volna arra lehetőséget a kérelmező számára, hogy az összegezés megküldésének napjáig jogorvoslattal éljen az ajánlatkérői döntéssel vagy vitatott eljárási cselekményével szemben. Az előző határozati pontban kifejtettek a Kbt. 148. § (6) bekezdésével együttesen értelmezve is alátámasztják a jelen jogorvoslati kérelem határidőben történő előterjesztésének tényét.

46. A Döntőbizottság a fentiek mellett rögzíti, hogy a kérelmező tudomásszerzése tekintetében a 2024. június 21. napján tett iratbetekintése nem merült fel, erre az egyéb érdekelt tévesen hivatkozott. Látható, hogy maga – a tárgyi jogorvoslat szempontjából figyelembe vehető – előzetes vitarendezési kérelem is az iratbetekintést megelőzően érkezett és az iratbetekintéshez kapcsolódott, 2024. június 24. napján előterjesztett előzetes vita nem kapott szerepet a tárgyi ügyben (határozat 14. és 19. pontja).

47. A Döntőbizottság ezt követően az egyéb érdekelt azon eljárási kifogását vizsgálta meg, melyben az egyéb érdekelt a kérelem joghatályos módon történő előterjesztését vitatta. E körben arra hivatkozott, hogy a kérelemben fényes aláírás látható, illetve az AVDH bélyegzővel került hitelesítésre, azaz a kérelem nem szabályos módon (nem a vonatkozó jogszabályokban foglaltak alapján) került aláírásra, így a kérelem benyújtása során a Kbt. 145. § (7) bekezdése szerinti kötelező jogi képviselő és annak megfelelő igazolása nem teljesült.

48. A Döntőbizottság ezen eljárási kifogás vizsgálata körében az alábbi jogszabályi rendelkezésekre volt figyelemmel.

A Kbt. 145. § (1) és (1a) bekezdés a) pontja, valamint (7) bekezdése szerint:

(1) A Döntőbizottság eljárására az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) rendelkezéseit kell alkalmazni e törvény, valamint az e törvény felhatalmazása alapján alkotott végrehajtási rendelet kiegészítő vagy eltérő rendelkezéseinek figyelembevételével.

(1a) A Döntőbizottság előtti jogorvoslati eljárásban

a) ha e törvény másként nem rendelkezik, az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló törvényben (a továbbiakban: Eüsztv.) meghatározott elektronikus úton történő kapcsolattartás kötelező;

(7) A Döntőbizottság előtti jogorvoslati eljárásban állami közbeszerzési szaktanácsadói, kamarai jogtanácsosi vagy ügyvédi képviselő kötelező.

A Kbt. 149. § (1) bekezdése szerint:

(1) A kérelemben meg kell jelölni

a) a kérelmező és a 145. § (7) bekezdés szerinti képviselőjének nevét, székhelyét (lakóhelyét), a kérelmezői jogosultságot alátámasztó tényeket;

b) a kérelemmel érintett közbeszerzési eljárás ajánlatkérőjének nevét, székhelyét, a közbeszerzés tárgyát és – részajánlattétel esetében – a jogorvoslattal érintett részt, vagy a közbeszerzési eljárás mellőzésével történő beszerzés esetében a beszerző nevét, székhelyét és a beszerzés tárgyát;

c) a jogsértő esemény megtörténtének és a kérelmező arról való tudomásszerzésének időpontját valamennyi kérelmi elem tekintetében egyértelműen azonosíthatóan;

d) a megsértett jogszabályi rendelkezést valamennyi kérelmi elemre vonatkozóan, valamint a jogsértő eseményt és annak bizonyítékait;

e) a Közbeszerzési Döntőbizottság döntésére irányuló indítványt, ennek indokait valamennyi kérelmi elem tekintetében egyértelműen azonosíthatóan;

f) ideiglenes intézkedés [156. §] elrendelésére irányuló indítványt, ennek indokait;

g) a közbeszerzési ügy lehetséges érdekeltjeinek a kérelmező által ismert nevét, székhelyét (lakóhelyét);

h) az esetleges előzetes vitarendezés lefolytatását, továbbá annak eredményét, illetve az ajánlatkérő válaszát, amelyet csatolni is kell.

A Kbt. 151. § (2) bekezdése szerinti:

(2) A Döntőbizottság öt napos határidő tűzésével hiánypótlási felhívást bocsát ki, ha

a) a kérelem a 149. § (1) bekezdése szerinti adatokat nem tartalmazza,

b) nem csatolták a 150. § (1) bekezdése szerinti díj befizetéséről szóló igazolást,

c) nem csatolták a meghatalmazott képviselő meghatalmazását, vagy

d) a kérelmet és annak kötelező mellékleteit nem az Eüsztv.-ben meghatározott elektronikus úton nyújtották be.

Ha a kérelmező a hiánypótlási felhívásban foglaltaknak nem tesz eleget, a Közbeszerzési Döntőbizottság a kérelmet visszautasítja, kivéve, ha a (3) bekezdés alkalmazásának van helye.

Az Ákr. 14. § (1) bekezdése szerinti:

(1) A képviseleti jogosultságot (meghatalmazás) közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:15. § (1) és (2) bekezdése szerint:

(1) A meghatalmazás képviseleti jogot létesítő egyoldalú jognyilatkozat. A meghatalmazást a képviselőhöz, az érdekelt hatósághoz, bírósághoz vagy ahhoz a személyhez kell intézni, akihez a meghatalmazás alapján a képviselő jognyilatkozatot jogosult tenni.

(2) A meghatalmazáshoz olyan alakszerűségek szükségesek, amelyeket jogszabály a meghatalmazás alapján megtehető jognyilatkozatra előír.

Az Üttv. 34. § (1) bekezdése szerinti:

(1) Ha az ügyvédi tevékenység gyakorlásához az ügyfél képviselete szükséges, a képviseleti jog létesítéséről meghatalmazást kell kiállítani a megbízott részére.

(2) Az ügyvédi tevékenység gyakorlására adott meghatalmazást írásba kell foglalni, és annak tartalmaznia kell a megbízott elfogadó nyilatkozatát is. Az e bekezdésnek megfelelően kiállított meghatalmazás teljes bizonyító erejű magánokirat.

Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: Eüsztv.) 1. § 23. pontja szerint:

23. gazdálkodó szervezet: a polgári perrendtartásról szóló törvényben meghatározott, belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezet, azzal az eltéréssel, hogy e törvény alkalmazásában:

a) nem minősül gazdálkodó szervezetnek az adószámmal nem rendelkező egyesület, alapítvány,

b) valamennyi ügy tekintetében gazdálkodó szervezetnek minősül az adószámmal rendelkező alapítvány, egyesület.

Az Eüsztv. 9. § (1) bekezdés b) pontja szerinti:

(1) Ha nemzetközi szerződésből eredő kötelezettség alapján törvény vagy nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik, elektronikus ügyintézésre köteles valamennyi, a 2. § (1) bekezdése szerinti ügy tekintetében

b) az ügyfél jogi képviselője.

Az Eüsztv. 13. § (1) bekezdés első mondata szerint:

(1) Elektronikus a kapcsolattartás, ha az ügyfél a nyilatkozatát vagy az elektronikus ügyintézését biztosító szerv a nyilatkozatát vagy döntését (a továbbiakban együtt: nyilatkozatát) elektronikus úton teszi meg.

Az Eüsztv. 17. § (1) bekezdése szerint:

(1) Ha jogszabály valamely nyilatkozat tekintetében nem elektronikus ügyintézés esetében írásbeli nyilatkozatot követel meg, annak az elektronikus kapcsolattartás során alkalmazott jognyilatkozat megfelel, ha

a) a nyilatkozattevő elektronikus azonosítása a 18. § (2) bekezdésében foglaltak szerint történik, és

b) biztosított, hogy a kézbesített elektronikus dokumentum megegyezik a nyilatkozattevő által jóváhagyott dokumentummal.

Az Eüsztv. 18. § (1)-(2) bekezdése szerint:

(1) A 17. § (2) bekezdésében foglalt kivétellel az ügyfél akkor jogosult elektronikus azonosítás nélkül elektronikus ügyintézésre, ha az adott eljárási vagy ügyintézési cselekmény elvégzése vagy nyilatkozat megtétele nem elektronikus ügyintézés esetén egyáltalán nem igényli személyazonosító adat megadását.

(2) Az (1) bekezdés alá nem tartozó esetben az ügyfél az elektronikus ügyintézés során választása szerint

a) elektronikus azonosítási szolgáltatás,

b) az eIDAS Rendelet 6. cikk (1) bekezdése szerinti feltételeknek megfelelő elektronikus azonosító eszköz, vagy

c) az elektronikus ügyintézését biztosító szerv által közzétett tájékoztatásban az adott eljárástípus, illetve eljárási cselekmény tekintetében a (3)–(4) bekezdésben foglaltaknak megfelelő elektronikus azonosítási szolgáltatás

útján azonosítja magát.

A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 7. § (1) bekezdés 6. pont szerint gazdálkodó szervezet az ügyvédi iroda.

A Pp. 325. § (1) bekezdés g) pontja szerint:

(1) Teljes bizonyító erejű a magánokirat, ha

g) az elektronikus okiratot az aláíró a Kormány rendeletében meghatározott azonosításra visszavezetett dokumentumhitelesítés szolgáltatással hitelesíti.

Az elektronikus ügyintézés részletszabályairól 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet) 89. § (1) bekezdése szerint:

(1) A kézbesítési szolgáltatáshoz kötődő, biztonságos kézbesítési szolgáltatási címnek minősülő, a kijelölt szolgáltató által a gazdálkodó szervezetek számára biztosított tárhelyre (a továbbiakban: cégkapu) a hivatali tárhelyre vonatkozó rendelkezések az e §-ban foglalt eltérésekkel alkalmazandók. A gazdálkodó szervezet egy cégkapuval rendelkezik. A gazdálkodó szervezet adószámmal rendelkező szervezeti egysége jogosult további cégkapu regisztrálására, mely esetben a gazdálkodó szervezetre vonatkozó rendelkezések az adószámmal rendelkező szervezeti egység tekintetében alkalmazandók.

(5) A cégkapu szolgáltató – ha a gazdálkodó szervezet ezzel ellentétesen nem rendelkezik – a gazdálkodó szervezet nevében a cégkapu címet a rendelkezési nyilvántartásba, mint a gazdálkodó szervezet hivatalos elérhetősége, bejelenti. Ha a gazdálkodó szervezet működéséhez jogszabály által rendszeresített nyilvántartásba vétele szükséges, a cégkapu szolgáltató e jogosultságával csak akkor él, ha a gazdálkodó szervezet a rá vonatkozó nyilvántartásban szerepel.

49. A Döntőbizottság tényként rögzíti, hogy a kérelmező jogorvoslati kérelmét mellékletekkel együtt küldte meg a Döntőbizottság részére. Ezen mellékletek között megtalálható volt a Dr. Kovátsits László Ügyvédi Iroda részére adott meghatalmazás, mely meghatalmazásban eljáró ügyvédként Dr. Kovátsits László került megjelenítésre. Figyelemmel arra, hogy a csatolt meghatalmazás az irányadó jogszabályi követelményeknek teljes mértékben megfeleltethető volt, továbbá a képviselőként megjelölt ügyvéd a Magyar Ügyvédi Kamara nyilvántartásában aktív státusszal szerepelt, a Döntőbizottság részéről megállapításra került a Kbt. 145. § (7) bekezdése szerinti képviselőlet igazoltsága. A Döntőbizottság ezt követően azt vizsgálta meg, hogy a kérelem előterjesztésére mely módon került sor. Ugyanis a Kbt. 145. § (1a) bekezdés a) pontja alapján megkövetelt, az Eüsztv. által meghatározott elektronikus úton történő kötelező kapcsolattartásra tekintettel a képviselőlet ellátó fél – a Pp. 7. § (1) bekezdés 6. pontja mellett – a 451/2016. (XII. 19.) Korm. rendelet 89. § (1) bekezdésére figyelemmel cégkaput köteles használni. Ezzel összefüggésben tényként megállapítható volt, hogy a jogorvoslati kérelem 2024. július 3. napján a Dr. Kovátsits László Ügyvédi Iroda cégkapuján keresztül került benyújtásra, melyet a benyújtáskor készült xml. kiterjesztésű info-file is alátámaszt. A jogorvoslati kérelem benyújtásának módja így a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek teljes egészében megfelelt.

50. A Döntőbizottság nem vitatja, hogy a jogorvoslati kérelem AVDH (azaz azonosításra visszavezetett dokumentumhitelesítés) szolgáltatás útján került hitelesítésre, aláírásra, azonban a kérelem, mint elektronikus dokumentum részét képező záradékból (igazolás) megállapítható volt, hogy az a meghatalmazással rendelkező Dr. Kovátsits Lászlótól származott, mely személy az előző pontban kifejtettek alapján ügyvédi meghatalmazással rendelkezett a kérelmező jogorvoslati eljárásban történő képviselőletére. Így tekintve annak tényét is, hogy a jogorvoslati kérelem és annak mellékletei az ügyvédi iroda cégkapujáról

kerültek előterjesztésre, illetve a kérelem kötelező mellékletei között a képviselőt alátámasztó ügyvédi meghatalmazás csatolásra került, és a képviselő aktív ügyvédi státusszal rendelkezett, a Döntőbizottság a jogorvoslat kérelmet e tekintetben megfelelőnek fogadta el, melynek körében figyelemmel volt a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.049/2020/8. számú határozatában foglaltakra. A hivatkozott döntésében ugyanis az Ítéltábla rögzítette, hogy a jogi képviselő papíralapon kelt és az elektronikus ügyintézéshez elektronikus okirati formába alakított meghatalmazását, a keresetlevelet és a perbeli beadványait elegendő az azonosításra visszavezetett dokumentumhitelesítéssel hitelesítenie, mivel az megfelel a polgári perben előírt teljes bizonyító erejű magánokirati formának.

51. A Döntőbizottság a fentebb kifejtettek alapján az egyébként Kbt. 149. § (1) bekezdésének is mindenben megfeleltethető kérelem tekintetében (az igazgatási szolgáltatási díj megfizetésén túl) nem tartotta szükségesnek hiánypótlás elrendelését, a Kbt. által meghatározott elektronikus kapcsolattartás az előző pontokban kifejtettek alapján igazolt volt, a Kbt. 151. § (2) bekezdés a) és c)-d) pontja szerinti hiányok nem álltak fenn a jogorvoslati kérelem vonatkozásában. A Döntőbizottság mindezek mellett az egyéb érdekelt fénymásolt aláírásra tett előadását nem tartotta megalapozottnak, ugyanis a kérelem pdf. és szerkeszthető példányát összevetve megállapítható volt, hogy a két dokumentum szerkesztése megegyezett, illetve a kérelem utolsó oldala is egy egységet alkotva lett beszkenelve és elektronikus dokumentummá alakítva. A jogorvoslati kérelmen továbbá – a meghatalmazást alapul véve – a megbízott ügyvéd aláírása megtalálható volt, mely aláírás hitelességét egyebekben a kérelmező képviselője a 2024. augusztus 15. napján kelt írásbeli nyilatkozatában külön is elismerte. Mindezek alapján a Döntőbizottság az egyéb érdekelt eljárás kifogásának e körben sem adott hely, így érdemben vizsgálta a jogorvoslati kérelemben foglaltakat.

52. A Döntőbizottságnak a jogorvoslati kérelem első eleme körében abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az ajánlatkérő jogszerű döntést hozott-e az egyéb érdekelt ajánlatának érvényessége körében. A kérelmező e körben azzal érvelt, hogy a 4. értékelési szempontra tett egyéb érdekelti megajánlásra tekintettel az ajánlatkérőnek érvénytelenséget kellett volna megállapítania, ugyanis a 4. értékelési szempontra tett ajánlatkérői előírás alapján nem lehetett más következtetésre jutni, minthogy az ajánlatkérő a közétkeztetési rövid ellátási láncban beszerzett termékek és helyi élelmiszer termékek kapcsán előírt 80 % feletti, azaz legfeljebb 20 %-ra kért megajánlást, melyre tett 86 %-os megajánlás nem értelmezhető. A Döntőbizottságnak a jogorvoslati kérelem második és harmadik kérelmi eleme körében pedig abban a kérdésben is állást kellett foglalnia, hogy az ajánlatkérő az egyéb érdekelt a felvilágosításadás keretében adott válasza okán jogsértően tekintett-e el az egyéb érdekelti ajánlat érvénytelenségének megállapításától, továbbá mivel jelen esetben nem állt fenn a számítási hiba esete, az ajánlatkérő eljárásával megsértette-e a Kbt. 71. § (11) bekezdését. A Döntőbizottság rögzíti, hogy figyelemmel a kérelmi elemek alatt megjelenő kérelmezői állításokra, a Döntőbizottság az egyes kérelmi elemek körében felvetett kérdéseket egységesen és egyetlen kérelmi elem keretén belül vizsgálta meg, mivel azok egymástól el nem választhatók, azok együttesen bírálандók el az ajánlatkérői eljárás és döntés felülvizsgálata során.

53. A Döntőbizottság a döntése meghozatala során – a tárgyi határozat 40. pontjában hivatkozott Kbt. 69. § (1)-(4) bekezdésein túl – az alábbi jogszabályi rendelkezésekre volt figyelemmel.

A Kbt. 2. § (1)-(3) bekezdése szerint:

- (1) A közbeszerzési eljárásban az ajánlatkérő köteles biztosítani, a gazdasági szereplő pedig tiszteletben tartani a verseny tisztaságát, átláthatóságát és nyilvánosságát.
- (2) Az ajánlatkérőnek esélyegyenlőséget és egyenlő bánásmódot kell biztosítania a gazdasági szereplők számára és arányos módon kell eljárnia a közbeszerzési eljárás során.
- (3) Az ajánlatkérő és a gazdasági szereplők a közbeszerzési eljárásban a jóhiszeműség és a tisztesség követelményeinek megfelelően kötelesek eljárni. A joggal való visszaélés tilos.

A Kbt. 3. § 21. pontja szerint:

3. § E törvény alkalmazásában:

21. közbeszerzési dokumentum: minden olyan dokumentum, amelyet az ajánlatkérő a közbeszerzés vagy a koncesszió tárgya, illetve a közbeszerzési vagy koncessziós beszerzési eljárás leírása vagy meghatározása érdekében hoz létre, illetve amelyre ennek érdekében hivatkozik, így különösen az eljárást meghirdető hirdetmény, az eljárást meghirdető felhívásként alkalmazott előzetes tájékoztató, műszaki leírás, ismertető, kiegészítő tájékoztató, javasolt szerződéses feltételek, a gazdasági szereplők által benyújtandó dokumentumok mintái, részletes ártáblázat vagy árazatlan költségvetés.

A Kbt. 66. § (1)-(2) és (5) bekezdése szerint:

- (1) Az ajánlatot és a részvételi jelentkezést a gazdasági szereplőnek a közbeszerzési dokumentumokban meghatározott tartalmi és formai követelményeknek megfelelően kell elkészítenie és benyújtania.
- (2) Az ajánlatnak tartalmaznia kell különösen az ajánlattevő kifejezett nyilatkozatát az ajánlati vagy ajánlattételi felhívás feltételeire, a szerződés megkötésére és teljesítésére, valamint a kért ellenszolgáltatásra vonatkozóan.
- (5) Az ajánlatnak és a részvételi jelentkezésnek felolvasólapot kell tartalmaznia, amely feltünteteti ajánlat esetében a 68. § (4) bekezdése, részvételi jelentkezés esetében a 68. § (5) bekezdése szerinti információkat.

A Kbt. 68. § (4) bekezdés első mondata szerint:

(4) Az ajánlatok felbontásakor ismertetni kell az ajánlattevők nevét, címét (székhelyét, lakóhelyét), valamint azokat a főbb, számszerűsíthető adatokat, amelyek az értékelési szempontok alapján értékelésre kerülnek.

A Kbt. 71. § (1) és (3), (7)-(8), valamint (11) bekezdése szerint:

- (1) Az ajánlatkérő köteles az összes ajánlattevő és részvételre jelentkező számára azonos feltételekkel biztosítani a hiánypótlás lehetőségét, valamint az ajánlatban vagy részvételi jelentkezésben található, nem egyértelmű kijelentés, nyilatkozat, igazolás tartalmának tisztázása érdekében az ajánlattevőtől vagy részvételre jelentkezőtől felvilágosítást kérni.
- (3) A hiányok pótlása csak arra irányulhat, hogy az ajánlat vagy részvételi jelentkezés megfeleljen a közbeszerzési dokumentumok vagy a jogszabályok előírásainak. A hiánypótlás során az ajánlatban vagy részvételi jelentkezésben szereplő iratokat – ideértve a 69. § (4)–(5) bekezdése szerint benyújtandó dokumentumokat is – módosítani és kiegészíteni is lehet.
- (7) Az ajánlatkérő kizárólag az (1)–(2) bekezdésben foglaltak szerint és csak olyan felvilágosítást kérhet, amely az ajánlatok vagy részvételi jelentkezések elbírálása érdekében szükséges.
- (8) A hiánypótlás vagy a felvilágosítás megadása:
  - a) nem járhat a 2. § (1)–(3) és (5) bekezdésében foglalt alapelvek sérelmével és
  - b) annak során az ajánlatban a beszerzés tárgyának jellemzőire, az ajánlattevő szerződéses kötelezettsége végrehajtásának módjára vagy a szerződés más feltételeire vonatkozó

dokumentum tekintetében csak olyan nem jelentős, egyedi részletkérdésre vonatkozó hiba javítható vagy hiány pótolható, továbbá átalánydíjas szerződés esetén az árazott költségvetés (részletes árajánlat) valamely tétele és egységára pótolható, módosítható, kiegészíthető vagy törölhető, amelynek változása a teljes ajánlati árat vagy annak értékelés alá eső részösszegét és az ajánlattevők között az értékeléskor kialakuló sorrendet nem befolyásolja.

(11) Ha az ajánlatkérő az ajánlatban az értékelésre kiható számítási hibát észlel – a hiba és a javítandó érték, valamint a javítás eredményeként meghatározott érték megjelölésével –, felhívja az ajánlattevőt annak javítására. A számítási hiba javításának az eredményét az ajánlatkérő akként állapítja meg, hogy a közbeszerzés tárgya elemeinek tételesen meghatározott értékeit (az alapadatokat) alapul véve kiszámítja az összesített ellenértéket vagy más – az ajánlatban megtalálható számításon alapuló – adatot. Ha a számítási hiba javítását nem, vagy nem az előírt határidőben, vagy hibásan teljesítették, az ajánlat érvénytelen.

A Kbt. 72. § (1) és (7) bekezdése szerint:

(1) Az ajánlatkérő az értékelés szempontjából lényeges ajánlati elemek tartalmát megalapozó adatokat, valamint indokolást köteles írásban kérni és erről a kérésről a többi ajánlattevőt egyidejűleg, írásban értesíteni, ha az ajánlat a megkötni tervezett szerződés tárgyára figyelemmel aránytalanul alacsony összeget tartalmaz az értékelési szempontként figyelembe vett ár vagy költség, vagy azoknak valamely önállóan értékelésre kerülő eleme tekintetében.

(7) Az (1)–(6) bekezdésben foglalt eljárásrendet megfelelően alkalmazni kell arra az esetre is, ha az ajánlatnak valamely egyéb eleme tartalmaz teljesíthetetlennek ítélt kötelezettségvállalást. Ebben az esetben az ajánlatkérő érvénytelennek nyilvánítja az ajánlatot, ha a közölt információk nem indokolják megfelelően, hogy az adott kötelezettségvállalás teljesíthető.

A Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontja és (2) bekezdése szerint:

(1) Az ajánlat vagy a részvételi jelentkezés érvénytelen, ha e) egyéb módon nem felel meg az ajánlati, ajánlattételi vagy részvételi felhívásban és a közbeszerzési dokumentumokban, valamint a jogszabályokban meghatározott feltételeknek, ide nem értve a részvételi jelentkezés és az ajánlat ajánlatkérő által előírt formai követelményeit.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltakon túl az ajánlat érvénytelen, ha aránytalanul alacsony ellenszolgáltatást vagy más teljesíthetetlen feltételt tartalmaz.

54. Az ajánlatkérő a közbeszerzési eljárás alapvető jelentőségét meghatározó közbeszerzési dokumentumokban jogosult arra, hogy meghatározza az ajánlatok tartalmi és formai követelményeit. Az ajánlattevőknek – ezen dokumentumok figyelembevételével – az érvényes ajánlattételük érdekében úgy kell benyújtaniuk ajánlataikat, hogy abban valamennyi ajánlatkérői előírást teljesítsenek, az ajánlatkérőt pedig az ajánlatok bírálatának során az a kötelezettség terheli, hogy az általa előre meghatározott feltételek szerint vizsgálja meg a benyújtott ajánlatokat azok érvényessége szempontjából. Az ajánlatkérőnek az ajánlatok érvényességi vizsgálatát a Kbt. 66. § (1) bekezdésében és a 69. § (1)-(2) bekezdésében meghatározott előírások szerint kell elvégeznie és megállapítania, hogy azok megfelelnek-e a közbeszerzési dokumentumokban és a jogszabályokban meghatározott előírásoknak.

55. Az ajánlatok lényeges eleme a felolvasólap, mely az ajánlatok azon számszerűsíthető adatait tartalmazza, melyek az értékelési szempontok alapján értékelésre kerülnek. A felolvasólap alapvető és elsődleges rendeltetése tehát az, hogy a Kbt. által meghatározott

alapadatokat nyilvánosságra hozza lehetőséget biztosítva ezzel arra az ajánlattevők számára, hogy tájékozódhassanak az eljárásban részt vett más gazdasági szereplők személyéről és megajánlásáról, mely szoros összefüggésben áll a Kbt. 2. § (1) bekezdése szerinti versenytisztaság és átláthatóság alapvető követelményével. Lényeges ugyanakkor, hogy a felolvasólap hibája a Kbt. 71. §-a alapján csak abban az esetben pótolható, kiküszöbölhető, amennyiben az ajánlatban az értékeléssel összefüggő megajánlás az ajánlatban teljeskörűen fellelhető. Ennek oka, hogy habár a felolvasólap az ajánlat része, az ajánlat nem pusztán a felolvasólap alapján bírálendő el, az ajánlati kötöttség az ajánlat egészére vonatkozóan, és nem kizárólag a felolvasólapra tekintettel áll fenn.

56. A felek közötti vita középpontjában a 4. értékelési szempont kapcsán megkövetelt ajánlatkérői előírások értelmezése és ezzel összefüggésben az egyéb érdekelti megajánlás elfogadhatósága állt. A tárgyi ügyben kiemelt jelentősége a felolvasólapnak, illetve az e körben megtehető korrekció mértékének meghatározása volt. Mindebből eredően a Döntőbizottság a jogorvoslati kérelem keretei között elsőként a közbeszerzési dokumentumokban megjelenő ajánlatkérői előírásokat vizsgálta meg abból a szempontból, hogy az ajánlatkérő a 4. értékelési szempont tekintetében milyen érték feltüntetését várta el a felolvasólapon, majd pedig az egyéb érdekelt ajánlatát figyelembe véve az ajánlatkérő által lefolytatott eljárási cselekményeket vizsgálta meg, melynek körben különös figyelemmel volt a felek által a jogorvoslati eljárásban tett nyilatkozatokban foglaltakra.

57. A rendelkezésre álló dokumentumok alapján megállapítható volt, hogy az ajánlatkérő az ajánlatokat a Kbt. 76. § (2) bekezdés c) pontja szerinti legjobb ár-érték aránya megjelenítő szempont szerint kívánta értékelni. E körben az ajánlatkérő figyelemmel volt a közétkeztetés tárgyú közbeszerzések tekintetében alkalmazott eljárások sajátos szabályairól szóló 676/2020. (XII. 28.) Korm. rendelet 5. § (1) bekezdésében foglaltakra, mely szerint a legalacsonyabb ár szempontját egyedüli értékelési szempontként nem alkalmazhatta. Így figyelemmel arra, hogy az ajánlatkérő alkalmazta a Korm. rendelet 4. § (2) bekezdés b) pontjában foglaltakat, a Korm. rendelet 5. § (2) bekezdés a) pontja alapján a közétkeztetési rövid ellátási láncban beszerzett termék és helyi élelmiszer termék összesített aránya vonatkozásában az eljárásban kötelező szerződési feltételként meghatározott aránynál kedvezőbb, azaz nagyobb arányú vállalatot kívánta értékelni a 4. értékelési szempont keretében. Az ajánlatkérő a Korm. rendelet 4. § (2) bekezdés b) pontja szerint kötelező jelleggel 80 % teljesítést kötött ki (felhívás VI.3) pontjának 31. alpontja), illetve a felhívás más helyén (II.2.5) pontja) és a dokumentációban (V. fejezet) is nyilvánvalóvá tette, hogy a legfeljebb 20 %-os megajánlás eshet értékelés alá (e körben minimum 0 %, maximum 20 % előírást tett), különös figyelemmel arra, hogy a teljesítés legfeljebb 100 % lehet. Ennek kapcsán egyebekben a felek között sem volt vita, sőt maga az egyéb érdekelt tett arra vonatkozóan nyilatkozatot, hogy bármely 100 % feletti KREL érték objektíve lehetetlen, nem létező, nem értelmezhető adat. Így azzal, hogy az ajánlatkérő a közbeszerzési dokumentumokban nem rendelt érvénytelenséget a 20 % feletti megajánláshoz, nem jelentette azt, hogy a 100 % feletti megajánlás figyelembe vehető lenne. Minderre a kérelmező helytállóan hivatkozott.

58. A közbeszerzési dokumentumokban rögzített rendelkezéseket megvizsgálva az is megállapítható volt, hogy az ajánlatkérő a felolvasólapon a közétkeztetési rövid ellátási láncban beszerzett termékek és helyi élelmiszer termékek összesített aránya vonatkozásában meghatározott 80 % aránynál kedvezőbb, azaz nagyobb arányú vállalatot kívánta el. Ebben az értelemben a Döntőbizottság nem értett egyet az ajánlatkérővel a tekintetben, hogy a kért mérték bruttó vagy nettó mértékű feltüntetése is elfogadott volt, hiszen az ajánlatkérői előírások alapján kizárólag a 80 % feletti (maradva az ajánlatkérői példánál a nettó) és nem a

80 %-kal együtt számított (azaz az ajánlatkérő által hivatkozott bruttó) érték megjelölése volt az ajánlattevők feladata. Az ajánlatkérői előírásból nem volt tovább kiolvasható vagy kikövetkeztethető az sem, hogy az ajánlattevők lényegében saját tetszésük szerint tüntethetik fel a többletmegajánlás összegét, azaz a kötelezően előírt 80 %-kal számítva, vagy csak az a feletti mértéket. Maguk a felek sem hivatkoztak erre, sőt a Döntőbizottság kifejezett felhívására is akként nyilatkoztak, hogy az ajánlatkérői előírások egyértelműek voltak a tekintetben, hogy az ajánlatkérő a 0-20 % közötti többletmegajánlások feltüntetését várta el a felolvasólapon. Mindez pedig azt jelentette, hogy a hivatkozott értékelési szempontra megajánlott mérték szükségszerűen hozzászámításra kerül majd a 80 %-os teljesítési küszöbértékhez a szerződés teljesítés során.

59. A fentiekben kifejtett egyértelmű előírások ellenére az egyéb érdekelt a 4. értékelési szempont tekintetében a többletmegajánlás mértékét az ajánlatadás keretében benyújtott felolvasólapon 86 %-ban jelölte meg, melyet – ahogy arra a kérelmező szintén helytállóan hivatkozott – szükségszerűen hozzá kellett számítani az ajánlatkérő által meghatározott 80 %-os teljesítési mértékhez. Az így kapott mérték mindösszesen 166 %-ként volt értékelhető, mely megajánlás a tárgyi határozat 57. pontjában kifejtettek alapján nem volt értelmezhető, az lehetetlen vállalásnak minősült.

60. A Döntőbizottság a következőben azt vizsgálta meg, hogy a felolvasólapon feltüntetett mérték esetében a jelen tényállás mellett lehetett-e olyan hibára következtetni, mely lehetővé tenné a felolvasólap e körben tett javítását, korrigálását. A Döntőbizottság e ponton kíván hivatkozni a tárgyi határozata 55. pontjában kifejtettekre, mely alapján látható, hogy alapesetben az ajánlat egésze, és nem önmagában a felolvasólap tekintetében áll be az ajánlati kötöttség, a felolvasólap nem önmagában esik értékelés alá. Ugyanakkor – ezen alapesettől eltekintve – a jelen ügyben kifejezetten jelentősége volt annak, hogy az ajánlatkérő habár a teljesítést a 676/202. (XII. 28.) Korm. rendeletre hivatkozásul legalább 80 %-os teljesítési küszöbértékhez rendelte, különállóan is értékelte azt, hogy ezen felül milyen további (tehát többlet) mértékben vállalnak teljesítést az ajánlattevők. Ennek körében a Döntőbizottság pedig kifejezett jelentőséget tulajdonított annak a körülménynek, hogy az ajánlatkérő a vitatott értékelési szempont kapcsán tett megajánlást dokumentum csatolásával nem kérte alátámasztani, a felolvasólapon kizárólag egy számadatot volt szükséges feltüntetni.

61. A Döntőbizottság a fentiekben előadottak okán előrebocsátja, hogy nem vonja kétségbe az ajánlatkérő és az egyéb érdekelt által hivatkozott bírósági ítéletek és döntőbizottsági határozatok megállapításait, azokat kifejezetten elfogadja. Ugyanakkor mindazon túl, hogy az ellenérdekű felek által hivatkozott döntések a jelen ügytől jelentősen eltérő tényálláson alapultak, közös pontot képviseltek a tekintetben, hogy a felolvasólap módosítása abban az esetben megengedett, amennyiben a tényleges megajánlás az ajánlat más részein fellelhető, abból kikövetkeztethető, tehát más tartalommal, de az adott elem az ajánlatban megjelent. Jelen esetben ugyanakkor a döntő szempontot, és így a jelentős eltérést az eredményezte, hogy a 4. értékelési szempont tekintetében nem volt olyan ajánlatkérői előírás, miszerint az e szempontra tett megajánlást dokumentumokkal szükséges lenne alátámasztani, sőt az ajánlatkérő és az egyéb érdekelt is akként nyilatkozott, hogy a 4. értékelési szempont megajánlására vonatkozó irat, nyilatkozat, adat az egyéb érdekelti ajánlatban nem volt fellelhető. Mindez pedig azt jelentette, hogy a vitatott értékelési szempont tekintetében a felolvasólapon feltüntetett számadat önmagában állt a megajánlás körében, az ajánlati kötöttség pedig ezen százalékos mérték tekintetében állt be.

62. A Döntőbizottság szakmai megítélése szerint az egyéb érdekelt ajánlata tekintetében formai hiba esete nem állt fenn, ugyanis a háttérben nem valamely az ajánlatkérő által meghatározott formai követelmény nem teljesítése húzódott meg. Az ajánlatkérő által a 4. értékelési szempontra kért megajánlás tartalmi követelményként volt értelmezhető, hiszen azon az értékelés egyik részeleme alapult. Mindezen túl az ajánlatban adminisztratív hiba sem volt megfigyelhető, hiszen nem egy, az ajánlat más részén fellelhető adat elírása történt a felolvasólapon, hanem az egyéb érdekelt tévedésből a szándékában állt 0-20 % közé eső többletmegajánlás helyett a teljes, azaz az előírt 80 % és az a fölötti megajánlás mindösszesen mértéket egy egységként kezelve tüntette fel a felolvasólapon. Az pedig, hogy a megajánlás $80 + 6$ %-ként lett volna értelmezhető – mint objektív axióma – nem volt igazolt, hiszen az első irat, melyben az egyéb érdekelt egyértelművé tette a szándékában állt megajánlás mértékét, az ajánlatkérő felvilágosításkérésére adott válaszából, de nem az ajánlatból derült ki. Minderre tekintettel a Döntőbizottság nem látta szükségességét a Kbt. 72. § (7) bekezdése alkalmazásának, hiszen arra vonatkozóan nem tudott az egyéb érdekelt választ adni, hogy az egyébként általa tett megajánlással, hozzászámítva az előírt küszöbértékhez, a teljesítés miként lehetséges. Az e körben adott egyéb érdekelti felvilágosítás lényegében szükségszerűen együtt járt az ajánlati kööttség megsértésével még úgy is, hogy az egyéb érdekelt a 86 %-tól nem tért el magyarázatában. Erre a kérelmező – az ajánlatkérővel és az egyéb érdekelttel szemben – helytállóan hivatkozott.

63. A Döntőbizottság egyetértett a kérelmezővel a tekintetben is, hogy a jelen körülmények között számítási hiba esete sem állt fenn. A kérelmező által hivatkozott döntőbizottsági határozatokban is megjelenik az az általános elv, miszerint számítási hibáról abban az esetben beszélhetünk, amikor az ajánlatban szereplő alapadatok, tehát a beszerzés tárgyának tételes értékei az ajánlatban maradéktalanul szerepelnek, ugyanakkor ezeket az ajánlattevő valamely matematikai művelet alkalmazásával (pl.: összeadás, kivonás, szorzás) hibásan összesítette, és ez volt az, mely kihatott az értékelésre. A Kbt. 71. § (11) bekezdése szerint ehhez két konjunktív feltétel fennállta szükséges: azaz a számítási hibának valamely matematikai művelet helytelen elvégzésén kell alapulnia, és a hibának az értékelésre is kihatással kell lennie. Mindezen túlmenően a következetes döntőbizottsági és bírósági gyakorlat szerint számítási hiba alkalmazására még hibásan elvégzett matematikai művelet fennállása esetén is kizárólag abban az esetben van lehetőség, amennyiben megállapítható azon alapadat, amelynek tekintetében elvégezték a hibás matematikai műveletet. Jelen esetben mindez nem állt fenn, hiszen az ajánlattevők döntésén múltott, hogy a vitatott értékelési szempont kapcsán a 0-20 % között milyen mértékre vállalnak teljesítési kötelezettséget. A 4. értékelési szempont tekintetében megadott érték pedig egy statikus adat volt, mely semmiféle számítást nem igényel. Attól ugyanis, hogy a kötelező 80 %-os küszöbértékhez a megajánlott százalékos mérték hozzászámításra kerül, még nem eredményezi azt, hogy jelen esetben a számítási hiba esete fennálljon. A Döntőbizottság e körben hangsúlyozza, hogy a Kbt. az alapadatok javítására sem a számítási hiba javítása, sem egyéb jogintézmény alkalmazásával nem biztosít lehetőséget. Mindebből eredően a Döntőbizottság a tárgyi ügy megítélése kapcsán nem tartotta irányadónak az egyéb érdekelt által hivatkozott bírósági ítéleteket és döntőbizottsági határozatot, hiszen a jelen tényállás mellett nem kerülhetett bemutatásra az, hogy az ajánlatban található alapadatok felhasználásával hibás matematikai művelet került elvégzésre a 4. értékelési szempont tekintetében. Mindezek okán a Döntőbizottság nem értett egyet az ajánlatkérővel abban, hogy a Kbt. 71. § (11) bekezdése szerinti jogintézmény alkalmazásával a vitatott értékelési szempont kapcsán lehetséges lett volna korrekciót végrehajtani.

64. A Döntőbizottság rögzíti, hogy amennyiben az ajánlatkérői előírás pontos és egyértelmű, nem megengedett, hogy az ajánlattevők saját értelmezési hibájukra hivatkozásul a

megtett megajánlásokat módosítsák. Alapelvi sérelem éppen ennek megengedése esetén állna fenn. Jelen esetben ugyanakkor egyértelmű volt az ajánlatkérői előírás, ahogy az is, hogy az egyéb érdekelt hibát vétett azzal, hogy a 4. értékelési szempont kapcsán nem az ajánlatkérő által kért többletmegajánlást, hanem mindazon vállalás mértékét feltüntette, mely a rövid ellátási láncban beszerzett termékek kötelező küszöbértékével együtt értendő. A Döntőbizottság megítélése szerint ez a hiba olyan jellegű volt, mely végeredményben objektíve lehetetlen vállalást eredményezett. Az ajánlati kötöttség beállta okán az egyéb érdekelti megajánlás korrigálására – a jelen tényállás mellett – pedig nem volt jogszerű lehetőség, így a kérelmező helytállóan mutatott rá arra, hogy az ajánlatkérőnek egyetlen lehetősége lett volna, mégpedig az egyéb érdekelt ajánlatát a Kbt. 73. § (2) bekezdésére tekintettel érvénytelennek nyilvánítani. Az, hogy az ajánlatkérő ennek ellenére tévesen alkalmazta a Kbt. 72. § (7) bekezdését, lényegében arra vezetett, hogy az egyéb érdekelt felvilágosításával ajánlatát módosította – függetlenül attól, hogy válaszában arra hivatkozott, hogy a felolvasólapon tévesen tüntette fel a vitatott értékelési szempont tekintetében a 86 %-ot. Minderre tekintettel a Kbt. 71. § (11) bekezdése szerinti jogintézmény alkalmazására is szükségtelenül került sor, hiszen – ahogy az a fentiekben kifejtésre került – az ajánlatban nem volt olyan alapadat, melynek számítására hibásan került volna sor.

65. A Döntőbizottság a fentebb előadottakra tekintettel – a kérelmező által vitatottak körében – a jogorvoslati kérelemben foglaltaknak helyt adva megállapította, hogy az ajánlatkérő eljárásával megsértette a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontjára, a Kbt. 73. § (2) bekezdésére és a Kbt. 71. § (11) bekezdésére tekintettel a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdését. Figyelemmel arra, hogy az ajánlatkérő 2024. június 17. napján megküldött összegezését követően helytelenül alkalmazta a Kbt. 72. § (7) bekezdését, valamint a Kbt. 71. § (11) bekezdése szerinti jogintézményt, a Döntőbizottság a 2024. június 17. napján megküldött összegezés megsemmisítéséről döntött, hiszen 2024. július 3. napján az összegezés módosítására is szükségtelenül került sor.

66. A Döntőbizottság a Kbt. 145. § (2)-(5) bekezdésében meghatározott hatáskörében eljárva a jogorvoslati kérelem tekintetében a Kbt. 165. § (2) bekezdés d) pontja alapján megállapította a jogsértés megtörténtét, a Kbt. 165. § (3) bekezdés b) pontja alapján megsemmisítette az ajánlatkérő 2024. június 17. napján megküldött összegezését, valamint az azt követően meghozott valamennyi ajánlatkérői döntést, továbbá a Kbt. 165. § (3) bekezdés d) pontja alapján a jogsértés megállapítása mellett bírságot szabott ki az ajánlatkérővel szemben.

67. A Kbt. 165. § (3) bekezdés d) pontja szerint, amennyiben a Döntőbizottság határozatában jogsértést állapít meg, bírságot szabhat ki a jogsértő szervezettel vagy személlyel, valamint a jogsértésért felelős személlyel vagy a szervezettel jogviszonyban álló, a jogsértésért felelős személlyel és szervezettel szemben.

68. A Kbt. 165. § (4) bekezdése szerint a (3) bekezdés d) pontja szerinti bírság összege – a (11) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – a közbeszerzési eljárás becsült értékének, illetve részajánlattétel esetében a jogorvoslattal érintett rész értékének legfeljebb 10%-a.

69. A Kbt. 165. § (11) bekezdése szerint a Döntőbizottság annak eldöntésében, hogy indokolt-e a bírság kiszabása, valamint a bírság összegének megállapításában az eset összes körülményét, így különösen

- a) a jogsértés súlyát,
- b) a közbeszerzés tárgyát és értékét,

- c) a jogsértésnek a közbeszerzési eljárást lezáró döntésre gyakorolt befolyását,
- d) az e törvénybe ütköző magatartásnak az adott közbeszerzés vonatkozásában történt ismételt tanúsítását,
- e) a jogsértés megtörténte és a jogorvoslati eljárás megindítása között eltelt hosszú időtartamot,
- f) támogatásból megvalósult beszerzés esetén azt a körülményt, ha a jogsértéshez más szerv eljárásában a támogatás visszafizetésére vonatkozó szankció kapcsolódhat figyelembe veszi. A bírság összegének megállapításakor figyelembe kell venni azt is, ha a jogsértés nyilvánvalóan szándékos volt.

70. A Döntőbizottság jelen esetben további jogkövetkezményként az ajánlatkérő eljárást lezáró döntésének megsemmisítése mellett bírság kiszabását tartotta indokoltnak, tekintettel arra, hogy az ajánlatkérő alapvető bírálati kötelezettségét szegte meg, ugyanis az egyéb érdekelt ajánlatát jogsértő módon bírálta el, mely nyilvánvalóan kihatott az eljárást lezáró döntésére.

A Döntőbizottság a bírság összegének meghatározása során – az eset összes körülményének értékelése kapcsán – a jogsértés súlyosságán túl figyelemmel volt a közbeszerzés tárgyára, és a becsült értékre (nettó 1.440.448.167.-Ft), ahogy arra is, hogy az eljárást lezáró döntés megsemmisítésével a jogsértés reparálható volt. A Döntőbizottság mindezek mellett tekintettel volt arra, hogy az ajánlatkérő terhére nem értékelt többszörös jogsértést, ahogy arra is, hogy a jogsértés nyilvánvalóan szándékos volta nem volt megállapítható. A Döntőbizottság emellett az ajánlatkérő javára értékelt az ajánlatkérő segítő együttműködő magatartását.

A Döntőbizottság a bírság kiszabása körében a Kbt. 165. § (11) bekezdés e) és f) pontjában foglaltara nem volt figyelemmel, tekintettel arra, hogy azok a jelen körülmények között nem relevánsak: a Döntőbizottság megítélése szerint a jogsértés megtörténte és a jogorvoslati eljárás megindítása között nem telt el hosszú időtartam, illetve az ajánlatkérő a tárgybani eljárását saját forrásból és nem támogatásból valósítja meg.

71. A Döntőbizottság az előző határozati pontban kifejtett szempontokat összességében mérlegelve a rendelkező részben megállapított összegű bírságot tartotta indokoltnak a feltárt jogsértés miatt, mely bírság összege nem éri el a törvényi maximum mértékét.

72. A Kbt. 145. § (1) bekezdése szerint a Döntőbizottság eljárására az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) rendelkezéseit kell alkalmazni e törvény, valamint az e törvény felhatalmazása alapján alkotott végrehajtási rendelet kiegészítő vagy eltérő rendelkezéseinek figyelembevételével.

73. Az Ákr. 124. §-a szerint eljárási költség mindaz a költség, ami az eljárás során felmerül. Az Ákr. 125. § (1) bekezdése szerint:

(1) Ha a törvény eltérően nem rendelkezik, az eljárás költségeit az viseli, akinél azok felmerültek.

Az Ákr. 126. § (2) bekezdése b) pontja szerint:

(2) A jogvitás eljárásban a hatóság az eljárási költségek viselésére kötelezi

b) a kérelmenek helyt adó döntés esetén az ellenérdekű ügyfelet.

Az Ákr. 129. § (1) bekezdése szerint:

(1) Az eljárási költséget a hatóság összecszerűen határozza meg, és dönt a költség viseléséről, illetve a megelőlegezett költség esetleges visszatérítéséről.

A Kbt. 151. § (9) bekezdése szerinti:

(9) Ha a jogorvoslati ügyet lezáró érdemi határozatban a Döntőbizottság a Kbt. 165. § (2) bekezdés c)-f) pontja szerinti döntést hoz, a befizetett igazgatási szolgáltatási díj

háromszázezer forintot meghaladó része a kérelmezőnek a Döntőbizottság érdemi határozatának megküldését követő 8 napon belül visszajár. Az igazgatási szolgáltatási díj összegéből háromszázezer forint ilyenkor is a Közbeszerzési Hatóság saját bevétele, amelynek viseléséről a Döntőbizottság az Ákr. szerint az eljárási költségekre vonatkozó általános szabályok szerint rendelkezik. Az alaptalan kérelem esetében a díj nem kerül visszatérítésre, a kérelmező viseli az igazgatási szolgáltatási díj teljes összegét.

74. A Döntőbizottság az Ákr. 125. § (1) bekezdése, az Ákr. 126. § (2) bekezdés b) pontja, az Ákr. 129. § (1) bekezdései, valamint a Kbt. 151. § (9) bekezdése alapján döntött az eljárási költségekről.

75. A kérelmező jogorvoslati kérelmét három kérelmi elem körében terjesztette elő, melynek keretében a vonatkozó jogszabályi rendelkezések alapján 7.202.241.-Ft igazgatási szolgáltatási díj megfizetését igazolta. A Döntőbizottság a kérelmi elemeket egy egységként kezelte (határozat 52. pontja), annak teljes egészében helyt adott, ekként az ajánlatkérőnek meg kell fizetni a kérelmező részére 300.000.-Ft-ot, azaz az igazgatási szolgáltatási díj azon részét, amely a Döntőbizottság bevételeit képezi, és amit az alapos kérelemre tekintettel nem a kérelmező visel. A Döntőbizottság mindezek mellett az igazgatási szolgáltatási díj 300.000.-Ft-ot meghaladó részének a kérelmező részére történő visszautalásáról rendelkezett.

76. A Döntőbizottság hatásköre és illetékessége a Kbt. 145. § (2)-(5) bekezdésein alapul.

77. A határozat közigazgatási perben történő elbírálását a Kbt. 170. §-a biztosítja. A Döntőbizottság tájékoztatja a feleket, hogy a jelen határozat közigazgatási perben történő felülvizsgálatára a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 12. § (1) bekezdés és a 13. § (3) bekezdése a) pont aa) alpontja szerint a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes. A jogi képviselőt a Kp. 27. § (1) bekezdés b) pontja alapján kötelező. A kereseti kérelem elektronikus úton történő benyújtása az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény 9. § (1) bekezdése és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 608. § (1) bekezdése alapján kötelező.

Budapest, 2024. szeptember 6.

Dr. Kéri Krisztina sk.
közbeszerzési biztos
az eljáró tanács elnöke

Söpkéz Gusztávné sk.
közbeszerzési biztos

Dr. Petró Szilvia sk.
közbeszerzési biztos

A kiadmány hitelül:

Tóth Zoltánné
titkárságvezető

Kapják:

1. Dr. Kovácsits László ügyvéd (KRID: 18038976)
2. Dr. Ortutay Miklós Gyula állami közbeszerzési szaktanácsadó (kizárólag elektronikus úton)
3. Dr. Kiss Dávid András ügyvéd - Bán, S. Szabó, Rausch & Partners Ügyvédi Iroda (KRID: 12218077)
4. Közbeszerzési Hatóság Titkársága (kizárólag elektronikus úton)
5. Nemzeti Fejlesztési Központ (kizárólag elektronikus úton)